

Giới thiệu Chú Người Thật Yêu Nghiệt

Khi bố mẹ mất, Mạch Lạc đã chuyển về chung sống với em trai của mẹ là chú Thượng Hy.

Thượng Hy hết mực cưng chiều cô, giúp cô vượt qua nỗi đau khi mất đi hai người thân nhất.

Mạch Lạc cứ vô tư sống trong sự cưng chiều đó cho đến một ngày Thượng Hy nói với cô rằng:"Tiểu Lạc chú đang thích một cô gái "

Lúc ý Mạch Lạc cảm giác mất mát rồi cô nhận ra không biết từ khi nào trái tim cô đã dành cho người chú này rồi.

Cô phải làm sao để vượt qua rào cản đạo lý?

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Thượng Hy đang xử lý công việc của công ty trong thư phòng thì bên ngoài cửa thư phòng vang lên giọng nói của một cô bé tầm khoảng 15 tuổi:

"Chú Hy ơi.Chú có trong thư phòng không?"

Thượng Hy nghe giọng của Mạch Lạc liền lên tiếng:

"Chú trong này Lạc nhỉ.Con vào đi"

Mạch Lạc nhẹ bước vào trong thư phòng cô ngồi xuống ghế dài ở trong phòng không dám lên tiếng chỉ cúi đầu xuống mắt nhìn nền nhà.Thượng Hy buồn cười nhìn cô chắc là lại muốn xin gì rồi không dám xin đây mà anh cất hồ sơ vào nhìn Mạch Lạc nhẹ cất tiếng:

"Con tìm chú có gì không Lạc nhỉ?"

Mạch Lạc nhìn Thượng Hy rồi lại cúi xuống lí nhí nói:

"Chú Hy cho con đi khu thương mại đi chú."

Thượng Hy hỏi:

"Con muốn mua gì à?"

Mạch Lạc gật đầu đáp:

"Con muốn mua một cái váy mới để sang tuần đi đám cưới chú Phong.Chú chờ con đi nhá chú Hy."

Thượng Hy gật đầu cười đáp:

"Được chứ.Công chúa của chú muốn đi mua sắm sao chú lại không đáp ứng.Đi thôi tiện chúng ta đi ăn."

Nghe Thượng Hy nói vậy Mạch lạc bắt mắt nói:

"Chú à con sắp 16 tuổi rồi chú đừng kêu con là công chúa nữa nghe ngại lắm."

Thượng Hy bước tới xoa đầu Mạch Lạc cười đầy sùng nịnh nói:

"Cho dù con 30 tuổi thì trong lòng chú con mãi là công chúa nhỏ để chú yêu thương."

Mạch Lạc nhìn Thượng Hy rồi lắc đầu nói:

"Sau này con của chú sẽ thành công chúa trong lòng chú."

Thượng Hy cười ha hả đáp:

"Vẫn xếp sau con nha.Thôi chúng ta đi mua sắm để đến hôm đám cưới Lãnh Phong thì Lạc nhi của chú sẽ thật xinh đẹp không thua gì cô dâu." Mạch Lạc nghe vậy khuôn mặt nhỏ bé đỏ ửng lên vì ngại Thượng Hy mỉm cười rồi đi ra ngoài Mạch Lạc cũng đi sau.Thượng Hy đã từng hứa với Thượng

Uyển và Mạnh Trung sẽ bảo vệ và yêu thương con bé cho tới khi con bé tìm được người thật sự yêu thương nó. Nhưng sau năm năm sống cùng nhau thì Mạnh Lạc đã thành bài bối tâm can của Thượng Hy anh mất rồi. Anh có thể vì Mạnh Lạc vui mà không ngại bỏ tất cả làm cho con bé cười và Thượng Hy cũng biết lúc anh rề và chị gái mới mất thì Mạnh gia nuôi Mạnh Lạc một năm đã làm những gì với con bé lúc anh tới đón Mạnh Lạc thì trên người trên tay trên chân con bé toàn vết thương dài ngắn khác nhau. Cho điều tra Thượng Hy mới biết là do người Mạnh gia làm ra. Thượng Hy thật sự thương đứa cháu gái này mới bốn tuổi mà phải chịu sự đánh đập của người lớn mà họ lại chính là người được gọi là người nhà của con bé. Con bé sống với anh tới bây giờ là mười năm nhưng ba năm trở lại đây con bé mới buông bỏ được quá khứ kia bắt đầu thân thiện với anh hơn không lăm lăm như trước nữa. Mạnh Lạc ngồi rồi ngủ quên lúc nào không hay cô mơ thấy quá khứ khi bố và mẹ mới mất cô về ở với ông bà nội ở Mạnh gia họ không còn phải là người ông người bà tốt như khi bố và mẹ còn bên cạnh nữa họ đối xử với cô rất cay nghiệt họ đánh cô họ bỏ đói cô họ chửi bới cô thậm tệ. Rồi cho tới ngày chú Thượng Hy em trai mẹ cô xuất hiện nói muốn nhận nuôi cô làm người bảo hộ của cô. Nghĩ tới đây thì cảm giác xe ngừng lại mở mắt thì thấy xe tới nơi rồi Thượng Hy đang ôm cô vào lòng. Thượng Hy liền nắm lấy bàn tay lạnh lẽo của cô rồi từ từ hỏi:

"Lạc nhi đang nghĩ cái gì mà thất thường như vậy? Nói chú Hy nghe được không con?"

Mạnh Lạc quen nằm trong vòng tay ôm của Thượng Hy liền không ngần ngại nói ra suy nghĩ của mình:

"Chú Hy sau này có bỏ Lạc nhi như ba và mẹ hay không? Lỡ Lạc nhi làm chú giận rồi chú đưa Lạc nhi trở lại nhà ông bà nội không cho Lạc nhi bên cạnh chú nữa thì sao?"

Nghe giọng nói mềm mại của Mạnh Lạc trong mắt Thượng Hy nổi lên đau xót cho cô. Thượng Hy ôm chặt Mạnh Lạc bước vào cửa hàng đặt cô bé xuống ghế xoa đầu cô đáp:

"Chú không bỏ con. Dù sau này con có lấy ai thì chú vẫn là chú Hy của con con vẫn là bảo bối tâm can của chú không ai thay thế được điều này. Còn bây giờ đứng đây chú đi cất xe."

Mạnh Lạc nghe mấy lời này của Thượng Hy liền thở nhẹ ra rồi gật đầu đáp ứng anh.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Sau khi cất xe xong đi ra Thượng Hy đi ra thấy thân hình nhỏ bé của Mạnh Lạc đứng trốn bên một cái cây vì trời bên ngoài bắt đầu nắng lên rồi. Thượng Hy bước tới thật nhanh nhìn thấy Thượng Hy thì Mạnh Lạc tính chạy lại nhưng cô luôn chậm chạp hơn anh chưa kịp chạy tới anh đã đứng trước mặt cô nhìn cô và trách:

"Sao trời nắng như thế này không chạy vào trung tâm thương mại đứng đây làm gì hả?"

Mạnh Lạc không nghĩ là Thượng Hy sẽ nổi giận với mình nên khi nghe anh nói vậy Mạnh Lạc cúi xuống không dám ngước lên lại lí nhí:

"Dạ con sợ chú không tìm thấy con nên con đứng đây con xin lỗi."

Nghe cái giọng méo xẹo của Mạnh Lạc thì Thượng Hy thở dài sao anh lại quên con thỏ con này rất sợ anh mắng liền xoa đầu Mạnh Lạc nói:

"Được rồi chú không trách vào trong đi bên ngoài nắng lắm."

Mạnh Lạc gật đầu rồi đi theo Thượng Hy, thấy Thượng Hy và Mạnh Lạc bước vào tất cả nhân viên đều cúi đầu chào:

"Chào ông chủ chào tiểu thư."

Thượng Hy gật đầu hỏi nhân viên:

"Phong đạo này có tới đây không?"

Nhân viên kia gật đầu đáp:

"Dạ Tổng giám đốc cũng đang ở đây còn dẫn theo vợ sắp cưới tới nữa ạ."

Nghe vậy Thượng Hy hỏi lại:

"Cậu ấy cùng Hoàng tiểu thư cùng đến?"

Nhân viên kia gật đầu:

"Vâng,họ đang bên khu trang sức chọn nhẫn cưới ạ."

Thượng Hy gật đầu dặn:

"Cậu sáng nói với cậu ấy chọn xong các thứ xuống nhà hàng dưới tầng trệt đợi tôi."

Nhân viên kia "vâng" một tiếng rồi chạy đi.Mạnh Lạc nghe thế liền hỏi:

"Lát chúng ta đi ăn với chú Phong sao ạ."

Thượng Hy gật đầu:

"Ừ lát nữa chúng ta sẽ đi ăn với họ còn bây giờ thì đi chọn đồ cho công chúa của chú.Đi nào."

Nói rồi Thượng Hy kéo Mạnh Lạc lên tầng trên tới cửa hàng quần áo.Đây là trung tâm thương mại do tổng tài Tiêu thị và tổng tài Thượng thị lập ra nên khi Thượng Hy cùng Mạnh Lạc đi tới cửa hàng quần áo thì không ai là không biết tổng tài Thượng thị cực kỳ cưng chiều cháu gái của mình có thể xem nếu Mạnh Lạc muốn sao trên trời thì chắc Thượng Hy sẽ hái cho cô mất.Khi tới cửa hàng quần áo chỉ cần Thượng Hy nhìn hợp với Mạnh Lạc là anh kêu nhân viên lấy xuống bắt cô đi thử.Thử tới thử lui Mạnh Lạc muốn xui thì Thượng Hy đã ôm cô vào lòng dịu dàng hỏi:

"Lạc nhi con sao vậy?"

Mạnh Lạc nhăn nhó nói:

"Chú bắt con thử hoài con chóng mặt."

Thượng Hy cười sùng nịnh nói:

"Thôi không thử quần áo nữa chúng ta đi cửa hàng khác xem trang sức và giày."

Rồi anh quay sang nhân viên dặn:

"Gói hết lại mang tới nhà riêng của tôi."

Nghe vậy Mạnh Lạc kéo kéo áo Thượng Hy nói nhỏ:

"Chú tính biến nhà mình thành hiệu quần áo à mà lấy hết chọn bộ nào đẹp nhất thôi."

Thượng Hy ôn nhu nhìn Mạnh Lạc nói:

"Chú nhớ là nhà mình đâu có thiếu phòng chưa đó đâu Lạc nhi?Chú thấy nó hợp với con nên chú mới lấy hết con không cần lo chú sắp xếp hết rồi.Đi thôi"

Rồi Thượng Hy ôm Mạnh Lạc ra khỏi cửa hàng quần áo trước con mắt ghen tị của các nhân viên nữ.Mạnh Lạc ngại ngần chôn mặt vào lồng ngực của Thượng Hy thì thầm:

"Sao chú lại ôm con như vậy mọi người nhìn kia."

Thượng Hy quét mắt nhìn xung quanh thấy ánh mắt sắc lạnh của Thượng Hy toàn bộ nhân viên quay đi không dám nhìn nữa.Mãi khi vào thang máy Thượng Hy mới thả Mạnh Lạc ra và hỏi:

"Bây giờ đi ăn đã rồi đi mua sắm tiếp được chứ."

Mạnh Lạc chưa trả lời thì bụng cô đã reo lên "Rột rột".Nghe vậy Thượng Hy mỉm cười nhẹ còn Mạnh Lạc thì đỏ mặt lên vì ngại cái bụng này sao lại kêu lúc này chứ thật là ngại.Mạnh Lạc cười xòa nói:

"Con đói rồi chú Hy dẫn con đi ăn."

Thượng Hy hắng giọng nghiêm trang trả lời: "Tuân lệnh công chúa."

Mạnh Lạc lại đỏ mặt đánh Thượng Hy một cái thật mạnh nhưng đối với Thượng Hy nó chỉ như gãi ngứa cô nói:

"Chú đừng trêu con nữa mà."

Thượng Hy nhin cười nói:

"Rồi chú không trêu nữa đi thôi chắc Phong và Hoàng tiểu thư đang đợi."

Thế là hai người họ cùng đi xuống nhà hàng dưới tầng trệt.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3

Cả hai bước vào nhà hàng thì nhân viên chạy ra cung kính:

"Thượng tổng."

Thượng Hy gật đầu hỏi:

"Phong tới chưa?"

Nhân viên cung kính đáp:

"Tiêu tổng đến rồi đang chờ ngài để tôi dẫn hai người lên."

Thượng Hy gật đầu liền ôm Mạnh Lạc đi theo. Mạnh Lạc thì ngại ngùng vì cử chỉ của Thượng Hy muốn đẩy anh ra nhưng sức cô và sức anh quá chênh lệch nên đành để tùy anh ôm vào lòng. Đi vào phòng vip mà Lãnh Phong đã đặt thì thấy hai người là Lãnh Phong và Hoàng tiểu thư đang ngồi đợi Thượng Hy cất tiếng:

"Xin lỗi tôi đến muộn."

Lãnh Phong lắc đầu:

"Không sao cũng mới đến thôi. Ngồi đi."

Thượng Hy kéo ghế cho Mạnh Lạc nói:

"Lạc nhi ngồi đi con."

Mạnh Lạc gật đầu chào hai người kia nói:

"Con chào hai cô chú."

Lãnh Phong mỉm cười gật đầu với Mạnh Lạc nói:

"Được rồi Lạc nhi ngồi đi con."

Như Ngọc cũng mỉm cười với Mạnh Lạc. Mạnh Lạc ngồi xuống bên cạnh Thượng Hy thấy mọi người đã đến Lãnh Phong kêu nhân viên mang đồ ăn lên. Lãnh Phong hỏi Mạnh Lạc:

"Lạc nhi hôm nay có hứng tới trung tâm thương mại của chú mua đồ sao?"

Mạnh Lạc cười nhẹ đáp:

"Tại hôm qua con nhận được thiệp hồng của chú nên hôm nay con phải bắt chú Hy đi mua đồ với con."

Lãnh Phong cười ha hả trên:

"Thì ra là do thiệp của chú con mới đi sắm quần áo à. Thế hôm nay con tiêu hết tiền của Thượng đại gia chưa?"

Thượng Hy lắc đầu bật cười:

"Cậu chưa hết tiền thì làm sao tôi hết được Tiêu tổng."

Lãnh Phong cười ha hả không đáp Như Ngọc liền hỏi Mạnh Lạc:

"Lạc nhi năm nay mấy tuổi?" Mạnh Lạc mỉm cười trả lời:

"Dạ con 15 tuổi rồi."

Lãnh Phong lại trêu:

"Thế con thua tiểu Ngọc nhà chú 4 tuổi."

Như Ngọc đỏ mặt đánh Lãnh Phong nói:

"Ai là tiểu Ngọc nhà anh nhận linh tinh. "

Lãnh Phong không giận mà còn cưng chiều nói:

"Ừ không phải nhà anh chỉ là sắp thành bà xã của anh thôi."

Thượng Hy lên tiếng trêu:

"Hai người muốn tình cảm thì về nhà nha.Hai chú cháu tôi đói rồi không muốn xem hai người tình cảm."

Lãnh Phong bình thản đáp:

"Cậu ăn là việc của cậu tình cảm là việc của tôi."

Như Ngọc lan đánh nhẹ Lãnh Phong nói:

"Anh đừng trêu họ nữa kêu mang đồ ăn lên đi chắc mọi người cũng đói rồi."

Lãnh Phong cười cười rồi gọi người mang đồ ăn lên mọi người bắt đầu ăn.Đang ăn Thượng Hy hỏi:

"Đám cưới có cần giúp gì không?Cho vay tiền chẳng hạn?"

Nghe vậy mặt Lãnh Phong cháy vài vạch đen nghiêng răng nói:

"Cậu nhìn tôi giống thiếu tiền lắm à?"

Thượng Hy nhún vai nói:

"Cũng khá giống đó.Nếu cần cứ nói tôi sẽ cho cậu vay lãi suất gấp đôi tiền vay.Cậu xem quá rẻ."

Lãnh Phong nhấp một ngụm rượu nói:

"Nếu tôi nhớ không lầm thì cổ phiếu của Thượng thị hôm nay tăng chứ không có giảm."

Ý là "cậu không có thiếu tiền nên không cần giết người lấy tiền".Thượng Hy vừa cười vừa gấp đồ ăn cho Mạnh Lạc nói với cô:

"Chú thấy con dạo này gầy lắm ăn thêm đi."

Cô gạt đầu rồi cúi xuống ăn Như Ngọc nói với Mạnh Lạc:

"Lạc nhi hôm đám cưới em tới làm phù dâu cho chị được không? "

Mạnh Lạc nói:

"Dạ được hôm đó cháu sẽ đến."

Như Ngọc lại tiếp:

"Chị và em sát tuổi nhau cứ xưng chị em được rồi."

Mạnh Lạc gạt đầu nói:

"Vâng chị Ngọc."

Như Ngọc gạt đầu thì Lãnh Phong lại trêu Thượng Hy:

"Ngày hôm đó tới làm phù rể cho tôi."

Không nghĩ tới Thượng Hy gật đầu đáp:

"Rất sẵn lòng."

Trong bữa ăn Lãnh Phong cứ nhìn Thượng Hy cười đầy nham hiểm. Trước khi về Như Ngọc còn nhắc lại Mạnh Lạc:

"Hôm đó em nhớ tới nhá."

Mạnh Lạc gật đầu:

"Em nhớ rồi ạ."

Lên xe Thượng Hy hỏi:

"Con muốn đi à?"

Mạnh Lạc gật đầu:

"Vâng chú đi chứ?"

Thượng Hy vừa khởi động xe vừa nói:

"Con đi thì chú đi."

Mạnh Lạc gật gù không nói gì thêm một lúc sau không thấy tiếng động gì Thượng Hy nhìn sang thì Mạnh Lạc đã ngủ. Anh liền đi chậm lại mở nhỏ máy lạnh xuống vì sợ cô bị cảm. Nhìn con mèo nhỏ bên cạnh ngủ Thượng Hy bắt gặp nụ cười.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Về tới nơi thấy Mạnh Lạc vẫn còn ngủ Thượng Hy không muốn đánh thức cô dậy thì liền bế cô vào. Di Lạc thấy vậy liền chạy lại muốn cất tiếng thì bị Thượng Hy ngăn lại di Lạc hiểu ý không lên tiếng nữa chỉ đi xuống dưới bếp chuẩn bị chút nước cho Thượng Hy. Còn Thượng Hy thì bế Mạnh Lạc lên phòng, anh cẩn thận đặt Mạnh Lạc xuống giường để không làm cô thức dậy. Sau khi ổn thỏa xong xuôi Thượng Hy nhẹ nhàng đi ra ngoài. Khi cửa phòng vừa đóng lại thì Mạnh Lạc từ từ mở mắt ra nhìn về phía cửa phòng. Cô ngồi dậy ừ người vào trong chăn nhớ lại câu hỏi hôm qua cô bạn cùng bàn hỏi:

"Mạnh Lạc bạn đã bao giờ yêu ai chưa?"

Lúc này Mạnh Lạc đang chăm chú làm bài nghe hỏi vậy ngược mắt lên nhìn cô bạn đó hỏi:

"Yêu là như thế nào mình không hiểu."

Cô bạn đó cười cười ẩn trún Mạnh Lạc nói:

"Sao cậu khờ vậy Mạnh Lạc có vậy mà không hiểu sao?"

Mạnh Lạc lắc đầu. Cô thật sự không hiểu mà sao lại bị nói là khờ. Cô bạn đó mắt sáng ngời giải thích cho Mạnh Lạc hiểu:

"Đó là cậu muốn bên cạnh ai đó mãi mãi. Khi bên cạnh họ thì cậu không kiềm chế được mà tìm đập mạnh hồi hộp. Kiểu như vậy đó."

Mạnh Lạc gật gù đầu nhìn cô bạn. Bây giờ cô nghĩ lại lúc bên cạnh Thượng Hy cô không biết có phải là rung động hay không nhưng cô chỉ biết là bên anh rất nhiều lần cô không kiềm chế được run lên trái tim cô cũng vậy vì nhìn thấy anh mà nó đập rất mạnh. Mạnh Lạc cảm thấy mình thật sự hoảng loạn cô không thể nào như vậy được cô không thể nào nảy sinh tình cảm với chú của mình. Mạnh Lạc lâm vào hoảng loạn cô ôm lấy đầu gục mặt xuống thu người vào trong chăn cô không dám nghĩ tiếp được nữa. Cứ như vậy cô ngồi trong phòng hết một ngày tới tối di Lạc lên gọi:

"Lạc nhi à dậy chưa con xuống ăn cơm thôi con đi nấu xong rồi."

Bây giờ Mạnh Lạc mới bình tĩnh một chút cô đáp:

"Con dậy rồi di xuống đi con xuống ngay."

Cô vào nhà vệ sinh rửa mặt cho tỉnh táo rồi mới bước xuống nhà. Mạnh Lạc bước xuống nhà thì Thượng Hy đã ngồi ở bàn ăn và đang xem báo một cách yên lặng không ồn ào nhưng khi cô nhìn anh thì như có một sức hút khiến cô không dời được mắt cho đến khi Thượng Hy nhìn lên thấy Mạnh Lạc đang đứng nhìn thì cất tiếng:

"Lạc nhi con nhìn gì mà chăm chú vậy?"

Nghe giọng trầm ấm của Thượng Hy vang lên thì Mạnh Lạc mới giật mình thoát khỏi dòng cảm xúc đó hoảng hốt trả lời:

"A không có gì ạ. Con chỉ đang suy nghĩ thôi."

Rồi Mạnh Lạc ngồi xuống ghế đi Lạc thấy Mạnh Lạc đã xuống liền dọn đồ ăn ra bàn dọn xong liền lui về phòng bếp. Thượng Hy lúc này mới bỏ báo xuống và bảo:

"Ăn nhiều vào trưa nay chú thấy con không ăn gì mấy đâu như thế không tốt cho sức khỏe của con đâu."

Mạnh Lạc cúi đầu xuống cắn cắn dũa gật đầu đáp:

"Con biết rồi ạ."

Thượng Hy hài lòng cười bắt đầu ăn trong bữa ăn không có một tiếng động nào ngoài tiếng va chạm của bộ đồ ăn. Thượng Hy cất tiếng:

"Ăn xong con lên thư phòng chú một lát nhé."

Mạnh Lạc lấy làm lạ nhưng vẫn gật đầu. Không biết chú gọi lên có việc gì.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Ăn xong Mạnh Lạc lễo đẽo theo sau Thượng Hy lên tầng. Bước vào trong phòng thì cô ngồi xuống ghế sofa. Thượng Hy ngồi xuống bên cạnh cô, tay anh quàng qua vai cô hỏi:

"Con còn ý định đi du học không Lạc nhi?"

Tay Thượng Hy quàng qua vai, Mạnh Lạc có chút không thoải mái, né né ra. Thấy đã giữ được khoảng cách với Thượng Hy, cô mới bình tĩnh lại và trả lời:

"Dạ con cũng không biết nữa."

Thượng Hy gật đầu đáp:

"Chú tính phát triển công ty ra nước ngoài. Nếu con muốn thì đợi con đi du học sang nước nào chú sẽ phát triển công ty sang bên đó để con du học nên con không phải lo."

Nghe vậy trái tim vừa bình tĩnh lại của Mạnh Lạc lại run lên. Cô liền xua tay:

"Không cần phải vậy đâu, con tự lo được! Chú cần phát triển công ty thì chú cứ phát triển, đừng vì con mà bị lỡ."

Thượng Hy nhìn Mạnh Lạc thấy rõ sự bối rối trong mắt cô. Anh cũng không ép cô chỉ lặng lẽ bước tới bàn gọi điện thoại cho thư ký:

"Thư ký Lam, hôm nay hủy mọi công việc! Hôm nay tôi không tiếp bất cứ ai!"

Đầu bên kia "Văng" một tiếng rồi Thượng Hy cúp máy. Mạnh Lạc không nói gì, chỉ cúi đầu xuống nghịch nghịch móng tay. Thượng Hy hỏi:

"Con còn chuyện gì muốn nói với chú à?"

Mạnh Lạc giật mình lắc đầu đáp:

"Dạ không! Con không có gì. Con về phòng đây."

Rồi Mạnh Lạc chạy nhanh ra ngoài.Nhìn theo bóng Mạnh Lạc chạy trốn, Thượng Hy bật cười nghĩ:

"Con bé này làm gì mà chạy nhanh vậy."

Mạnh Lạc chạy như bay về phòng cô đóng cửa cái rầm rồi trượt xuống theo cánh cửa ngồi xuống hai tay cô chạm vào lồng ngực nơi trái tim đang nhảy nhót.Mạnh Lạc tự trấn an bản thân:

"Mạnh Lạc, mày phải bình tĩnh. Sao lại như vậy??Bình tĩnh nào..."

Cô cứ ngồi vậy cho tới khi tâm trạng ổn hơn thì cô mới từ từ đứng lên để đi lên giường...ngã người xuống giường.Cô ngủ lúc nào không hay.Trong giấc mơ, cô thấy bố và mẹ. Cô kêu lên:

"Ba mẹ!!!"

Nghe cô kêu, họ quay lại nhìn về phía cô vẫy tay với cô và mỉm cười. Khi cô chạy lại thì họ không còn cười với cô nữa mà bố cô-Mạnh Trung quát lên:

"Tại sao con lại như vậy? Con làm vậy ba và mẹ còn gặp mặt ông bà như thế nào?"

Mạnh Lạc vừa lắc đầu vừa khóc nói:

"Con không có.Con không làm gì mà.Ba mẹ hai người phải tin con."

Thượng Uyển đẩy mạnh cô ra nói:

"Tại sao con lại làm vậy.Con phải dứt bỏ ngay thứ nghịch lý này."

Mạnh Lạc cúi đầu xuống nhin không được khóc. khi ngửa mặt lên thì ba mẹ đã không còn chỉ vang vọng tiếng của họ:

"Hãy từ bỏ ngay đi!"

Mạnh Lạc cứ bị lời nói đó vây quanh. Cô không thể thoát ra chỉ có thể lắc đầu kêu lên:

"Con không có...không có mà."

Lúc này Thượng Hy đẩy cửa vào thấy Mạnh Lạc như vậy thì chạy đến chỗ cô gọi:

"Lạc nhi,con sao vậy.Lạc nhi!!!"

Trong mơ nghe thấy tiếng có người gọi, cô mới mở mắt ra nhìn thấy Thượng Hy cô kêu lên:

"Chú Hy!!!"

Thượng Hy nhìn thấy sự sợ hãi tột cùng trong đôi mắt của Mạnh Lạc, không cầm được lòng mà ôm cô vào lòng, dỗ dành:

"Chú đây... con lại gặp ác mộng sao?"

Mạnh Lạc nằm trong lòng Thượng Hy gật đầu nói:

"Vâng, con gặp ba mẹ.. họ trách con.hix"

Thượng Hy vuốt lưng của Mạnh Lạc nói:

"Không sao, chỉ là mơ. Đã có chú ở đây.Đêm nay chú ở bên cạnh con được không."

Mạnh Lạc không nói gì nhưng tay chỉ bám thật chặt vào áo của Thượng Hy không buông. Thượng Hy đỡ cô nằm xuống rồi cũng nằm xuống bên cạnh, ôm cô vào lòng vỗ lưng cô dỗ ngọt:

"Ngoan, bây giờ thì ngủ đi có chú rồi."

Mạnh Lạc gật đầu nhắm mắt lại, đến khi nghe thấy người đang ôm mình đã thờ đều đều cô nghĩ chắc đã ngủ rồi. cô mở mắt ra, đập vào mắt cô là khuôn mặt hoàn mỹ của anh

. ngũ quan cân đối, đôi lông mày kiếm,cặp mắt sáng được giấu dưới hàng lông mi cong,đôi môi mông,cánh mũi cao.Cứ mỗi lần nhìn thấy anh cô lại không kiềm chế được mà run lên.Nhìn Thượng Hy gần mình như vậy Mạnh Lạc có thể chắc chắn rằng cô đã có tình cảm với anh.Nhưng cô không thể tiếp tục được. Anh và cô không thể nào bên nhau.Cô phải chấm dứt tình cảm này khi nó mới bắt đầu nảy nở, không thể để nó lún quá sâu.Mạnh Lạc mong mình làm được cô lặng lẽ nhắm mắt lại, cô không dám chìm đắm vào trong đó.Nhưng Mạnh Lạc không biết rằng Thượng Hy chưa ngủ, anh cũng đoán được một phần ý tứ của cô. Mấy ngày qua cư xử của Mạnh Lạc rất kì lạ, Thượng Hy không nói gì chỉ ôm Mạnh Lạc sát vào lòng mình hơn để cô không thấy

sợ nữa.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Sáng sớm hôm sau, khi những ánh nắng ban mai chiếu vào phòng của Mạnh Lạc. Thượng Hy từ từ mở mắt, anh nhìn thấy Mạnh Lạc vẫn đang nằm an ổn trong lòng mình thì trong thâm tâm Thượng Hy dâng lên một cảm xúc kì lạ không cách nào miêu tả được. Lúc này Mạnh Lạc cũng đã bắt đầu mơ màng tỉnh dậy. Cô dụi mắt, nhìn thấy Thượng Hy nằm bên cạnh cô mới nhớ ra đêm hôm qua mình gặp ác mộng và Thượng Hy đã ôm cô ngủ. Mạnh Lạc ngại ngùng lên tiếng:

"Chú sáng an."

Thượng Hy gật đầu đáp:

"Ừ, con tỉnh rồi thì dậy thay quần áo đi rồi xuống ăn sáng."

Như vớ được phao cứu sinh Mạnh Lạc "vâng" một tiếng rồi chạy nhanh vào nhà vệ sinh không để cho Thượng Hy nói thêm lời nào. Khác với Mạnh Lạc gấp gáp còn Thượng Hy lại ung dung từ từ đứng dậy đi về phòng mình. Vào nhà vệ sinh, Mạnh Lạc khóa trái cửa lại. Cô cảm thấy tim mình như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực. nhìn lên gương, khuôn mặt nhỏ đã đỏ bừng lên. Sao cứ mỗi lần đối mặt với Thượng Hy là cô không kiềm nén được mà mặt cứ thế đỏ lên theo phản xạ. Mạnh Lạc nghĩ từ giờ cô phải cố gắng tránh mặt anh đến khi cô có thể ổn định được cảm xúc của mình. Thượng Hy về phòng thay quần áo. lúc thay anh để ý thấy chỗ thân áo có khoảng nhàu vì bị nắm chặt. Anh mỉm cười nghĩ:

"Con bé này được mình chiều quá giờ lại bắt đầu ỷ lại rồi."

Nghĩ vậy nhưng anh vẫn chiều chuộng cô suốt mười năm qua. anh chưa bao giờ trách phạt cô điều gì mà cô cũng không làm gì quá chỉ thu mình lại trong vỏ ốc mà thôi. Thượng Hy nghĩ đến đó lại thờ dài. Khi Mạnh Lạc bước xuống thì Thượng Hy đang ngồi đọc báo bên bàn ăn. Hôm nay anh mặc bộ vest màu đen được cắt may tỉ mỉ càng tôn thêm phong thái át người của anh. Mạnh Lạc nhìn thấy thì cảm giác như có hào quang phát ra từ anh làm cô thấy rất chói mắt. Vì chỉ có hai người ăn nên dì Lục làm bữa rất đơn giản không rườm rà vài lát bánh mì, bơ, trứng ốp, một ly sữa và một ly cà phê. Dì Lục bụng đồ ăn ra thấy Mạnh Lạc đã xuống thì cung kính gọi:

"Tiểu thư xuống ăn sáng đi. Cậu chủ đã đợi tiểu thư này giờ rồi."

Mạnh Lạc cười gượng nói:

"Vâng con biết rồi."

Vì muốn giữ khoảng cách với Thượng Hy nên cô ngồi đối diện với Thượng Hy ngồi xuống ghế cô nói:

"Chú Hy ăn sáng đi ạ rồi chờ con đi học."

Thượng Hy ngẩng đầu lên nhìn Mạnh Lạc gật đầu nói:

"Ừ nhưng từ nay con không cần đến trường nữa. Chú cho người tổ dạy con ở nhà học là được."

Mạnh Lạc nghe thấy mình sẽ ở nhà học cô thật sự không thích:

"Chú sao lại bắt con ở nhà? Con muốn tới trường."

Thượng Hy không nặng không nhẹ hỏi:

"Thế trả lời cho chú vết thương ở hông trái của con là ở đâu? Đừng nói với chú là do con vô ý làm ra."

Nghe thấy nhắc đến vết thương bên hông trái theo bản năng Mạnh Lạc chạm vào hông trái rồi cúi đầu lí nhí:

"Con đập vào cạnh bàn."

Thượng Hy biết chắc cô sẽ trả lời như vậy liền nói:

"Chú nói rồi đừng nói lý do đó với chú. Chú không ép con nói nhưng con chắc chắn biết nguyên nhân. Trước khi nhập học chú nói rồi bây giờ chú chỉ làm

theo những gì đã nói với con nên bắt đầu từ hôm nay con không cần tới trường ở nhà lát sẽ có người tới dạy con học.Đừng nghĩ tới chuyện bỏ trốn tới trường vì chủ đã rút hồ sơ của con về rồi."

Nói xong Thượng Hy đứng lên nhét tay vào túi quần ung dung đi ra ngoài cửa đi đến công ty để Mạnh Lạc ngồi lại tiêu hóa hết câu nói của Thượng Hy.Mạnh Lạc biết chứ sao không vì trong lớp cô được chú ý và xem trọng nhất cũng tại vì Thượng Hy ngay ngày đầu cô tới trường đã nói với hiệu trưởng nhà trường là phải dành mọi điều tốt đẹp cho cô nên bị mấy học sinh lớp trên ghét và vết thương bên hông trái cũng là do họ gây ra.Mà cái vấn đề Thượng Hy nhắc đến lúc này là hứa hẹn của cô và anh đem trước khi đi học Thượng Hy nói:

"Nếu đến trường mà con xảy ra chuyện gì thì chú lập tức cho con ở nhà học."

Bây giờ Thượng Hy làm thật rồi cô không thể nào làm khác được.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Mạnh Lạc cứ ngồi trên bệ cửa sổ sà sọt của phòng mình nhìn xuống dưới sân.Từ khi Thượng Hy đi làm tới giờ Mạnh Lạc không làm gì hết chỉ ngồi như vậy và nghĩ vớ vẩn.Đang nghĩ vớ vẩn thì đi Lục bên ngoài cửa lên tiếng:

"Tiểu Lạc con có trong phòng không?"

Mạnh Lạc lên tiếng:

"Con trong phòng đây ạ."

Cô chạy ra mở cửa cho đi Lục.Nếu như ở nhà không có Thượng Hy thì đi Lục sẽ gọi Mạnh Lạc là tiểu Lạc còn nếu có Thượng Hy thì đi Lục sẽ gọi cô là tiểu thư.Di Lục bước vào phòng bà ngồi xuống giường nhìn Mạnh Lạc nói:

"Di thấy con dạo này rất lạ.Có chuyện gì trong lòng muốn trải lòng thì nói với di đừng dấu trong lòng."

Từ ngày đầu tiên khi Thượng Hy đưa Mạnh Lạc về đây cũng chính đi Lục đã chăm sóc cô nên đi Lục hiểu là Mạnh Lạc không dám nói ra tâm sự của mình chỉ dấu dấu trong lòng đứa bé này sống rất nội tâm.Mạnh Lạc nghe thấy đi Lục hỏi vậy thì dứt dứt hay tay nói:

"Dạ có gì đâu ạ.Con chỉ là mệt quá thôi."

Di Lục lắc đầu đáp:

"Con đừng dấu bà già này.Di đã sống nửa đời người rồi sao di lại không nhìn ra con đang có tâm sự."

Mạnh Lạc cúi đầu không đáp.Di Lục không ép cô nói ra vì di biết độ tuổi của cô bây giờ là độ tuổi dễ bốc đồng nhiều tâm sự.Một lúc lâu sau Mạnh Lạc mới nhẹ cất tiếng:

"Tại sao chú Hy lại không cho con tới trường chứ?Con muốn đi học."

Di Lục bước tới gần cô nhẹ ôm cô vào lòng nói:

"Cậu chủ chỉ là lo cho con thôi.Cậu chủ không muốn con chịu uất ức."

Mạnh Lạc lắc đầu nói:

"Chú ấy chưa bao giờ hỏi con muốn gì hay sao.Chưa bao giờ chú quan tâm con."

Di Lục nhẹ nhàng khuyên nhủ:

"Con bé ngọc này, nếu cậu chủ không quan tâm con, thì tối hôm qua cậu chủ đã không chạy sang phòng con, khi nghe thấy con hét lên vì gặp ác mộng rồi.Nếu không quan tâm con, thì cậu chủ cũng không đợi cho tới khi con đi du học, rồi mới phát triển công ty ra nước ngoài."

Mạnh Lạc không nói, gì chỉ lẳng lặng suy nghĩ những gì đi Lục vừa nói.Cô biết chứ, nhưng cô thật sự sợ đây chỉ là giấc mơ mà khi cô tỉnh dậy sẽ không còn nữa.Nhưng nghĩ tới sáng nay, Thượng Hy giận bỏ đi thì cô lại ỉu xìu nói:

"Nhưng sáng nay, chú Hy giận con mất rồi."

Di Lạc cười xoa đầu cô, nói:

"Hay bây giờ đi làm chút đồ ăn, con mang đến cho cậu chủ được không?"

Mạnh Lạc nghi hoặc, hỏi:

"Liệu chú có vui không ạ?"

Di Lạc cười hiền nói:

"Đứa nhỏ này sao cậu chủ lại không thích con mang đồ ăn đến được. Thôi con thay đồ đi đi xuống chuẩn bị cho con mang đi."

Nói rồi Di Lạc xoay người đi xuống nhà. Một mình Mạnh Lạc ngồi trên ghế thần thờ suy nghĩ:

"Hay mình cứ thử theo lời Di Lạc mang đồ ăn đến công ty cho chú Hy nhỉ?"

Suy nghĩ rồi cô gọi điện cho thư ký Lam. Khi chuông vang lên Mạnh Lạc cảm thấy tay mình run run sau hai tiếng đổ chuông đầu giây bên kia một giọng nữ đầy quyến rũ vang lên:

"Alo văn phòng thư ký công ty Thượng thị xin nghe."

Mạnh Lạc cố ổn định tâm trạng nói:

"Thư ký Lam tôi Mạnh Lạc đây."

Thư ký Lam nghe vậy liền đổi giọng chào:

"Vâng chào tiểu thư."

Mạnh Lạc vào vấn đề chính luôn:

"Chú Hy có ở văn phòng không?"

Thư ký Lam ngừng trong giây lát trả lời:

"Dạ thưa tổng giám đốc vừa ra ngoài rồi ạ."

Mạnh Lạc hệt hững trả lời:

"Được rồi tôi biết rồi."

Sau khi tắt điện thoại Mạnh Lạc bước tới tủ quần áo của mình. Cô mở tủ ra nhìn toàn bộ quần áo một lượt Mạnh Lạc quyết định lấy cái đầm trắng ren hôm qua Thượng Hy chọn cho cô. Chiếc váy công chúa ngắn ngang qua gối trễ vai từ eo trở xuống bông lên. Chọn xong váy Mạnh Lạc lấy đôi giày búp bê trắng ôm lấy bàn chân nhỏ của cô. Mạnh Lạc buộc tóc đuôi ngựa xỏ giày lấy túi xách rồi đi xuống dưới nhà.

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Lúc này Di Lạc đã chuẩn bị xong cho cô mọi thứ Mạnh Lạc đi xuống mỉm cười với Di Lạc:

"Đi chuẩn bị xong cho con chưa?"

Di Lạc cười nói:

"Xong rồi con."

Di Lạc đưa cho Mạnh Lạc túi xỏp bên trong có đầy đủ đồ ăn và nói:

"Bên trong này đủ cho con và cậu chủ ăn trưa nay. Di đã kêu tài xế rồi đó cậu ta đợi con ngoài cửa rồi."

Mạnh Lạc nhận túi xỏp từ tay dì Lục nói:

"Cảm ơn dì Lục con đi đây."

Dì Lục tiễn Mạnh Lạc ra cửa nhìn bóng người của Mạnh Lạc dì Lục thở dài nghĩ:

"Mong con bé sẽ hạnh phúc."

Khi Mạnh Lạc đi đến công ty thì cũng đã có nhân viên bắt đầu đi ăn trưa, nhìn thấy Mạnh Lạc đều cúi đầu chào:

"Chào tiểu thư."

Mạnh Lạc tươi cười đáp lại họ. Cô đi thẳng lên trên tầng cao nhất của tòa nhà vào thang máy cô nhìn thấy Minh Kha liền chào:

"Chú Kha."

Minh Kha thấy Mạnh Lạc liền gật đầu hỏi:

"Cháu đến gặp Hy à?"

Mạnh Lạc gật đầu đáp:

"Vâng cháu mang chút đồ ăn tối cho chú Hy. Thế còn chú tới tìm chú ấy có gì không?"

Minh Kha cười nói:

"Chú tới kể khổ với chú con."

Mạnh Lạc cười nhẹ. Minh Kha nói tiếp:

"Trêu con thôi, chú tới bàn công việc. Giờ thì chú lên phòng kế hoạch đây con tự lên phòng cậu ta được chứ?"

Mạnh Lạc gật đầu đáp:

"Được ạ. Chú bận cứ đi đi."

Minh Kha gật đầu khi thang máy ding một tiếng rồi đi ra ngoài. Rồi một mình Mạnh Lạc đi lên tầng trên cô nghĩ:

"Chắc chú chưa ăn gì. Mình đi nhanh lên mới được."

Nghĩ vậy Mạnh Lạc đi nhanh ra ngoài thang máy, lúc đi ngang qua phòng thư ký có một cô thư ký ra ngăn cản cô lại:

"Con bé kia đi đâu đây?"

Mạnh Lạc cứ bước đi vì cô nghĩ không phải mình. Nhưng không ngờ đi được hai bước tóc bị nắm lấy kéo lại đằng sau vẫn là cô gái kia the thé:

"Mày bị điếc à tao gọi mày đấy!"

Mạnh Lạc kéo tay cô gái kia ra nói:

"Chị buông tay ra khỏi tóc tôi. Đau quá!"

Cô gái kia không buông còn nói giọng kênh kiệu:

"Tao không bỏ. Ai kêu mày không nghe tao gọi."

Mạnh Lạc bị kéo tóc đau đến chảy nước mắt nói:

"Tôi có biết chị đâu mà đáp lời chị."

Cô gái kia vẫn kênh kiệu nói:

"Tao là nữ chủ nhân tương lai của Thượng thị. Ai trong công ty gặp tao cũng phải chào tao. Mày là cái gì mà dám hỏi tao?"

Mạnh Lạc rưng rưng nói:

"Tôi tới tìm chú Hy. Tôi làm sao biết được chị mà ai thì tôi phải hỏi?"

Cô gái kia lại the thé lên tiếng:

"Mày là gì mà dám tìm anh Hy."

Đúng lúc này,một giọng lạnh lùng vang lên:

"Là bảo bối của tôi."

Mạnh Lạc nhìn thấy Thượng Hy đi từ cửa đi vào.Bên cạnh là thư ký Lam,và mấy người nữa nhưng họ đã tản hết ra chỉ còn Thượng Hy đang đứng đấy nhìn về phía này.Cô gái kia thấy Thượng Hy bước vào liền bần rần tay chân buông tóc Mạnh Lạc ra lắp bắp nói:

"Tổng...tổng...tổng giám đốc."

Thượng Hy không để ý đến cô gái kia chỉ lạnh lùng nói với thư ký Lam:

"Giải quyết hợp đồng với cô ta.Công ty không cần người như thế."

Rồi bước đến chỗ Mạnh Lạc, nhẹ nhàng ôm cô vào trong lòng nói:

"Lạc nhi xin lỗi con,chú không tốt."

Mạnh Lạc bây giờ mới hoàn toàn nằm trong vòng tay Thượng Hy cô mới thực sự tỉnh lại, vội lắc đầu:

"Không...không phải do chú."

Thượng Hy ôm Mạnh Lạc vào trong phòng tổng giám đốc của mình.Từ đầu tới cuối, Thượng Hy chỉ quan tâm đến Mạnh Lạc không cần để đến con mắt của tất cả nhân viên xung quanh.Ở công ty ai cũng biết, tổng giám đốc rất sủng ái cháu gái mình nhưng hôm nay họ được nhìn thấy không phải sủng ái bình thường mà là cực kỳ sủng ái.Toàn bộ công ty đều biết, tổng giám đốc của họ là một người cực máu lạnh, chưa tiếp xúc với bất cứ ai kể cả thư ký Lam cũng có một khoảng cách nhất định.Vậy mà bây giờ, lại ôm Mạnh Lạc một cách rất tự nhiên, thật sự là làm họ mở rộng tầm mắt.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

Khi đi ngang qua cô gái kia Thượng Hy đứng lại, lạnh lùng nói:

"Từ mai cô không cần đến công ty này nữa."

Cô gái kia chỉ run lên mà không nói được gì.Thượng Hy bây giờ chỉ lo lắng, cho người đang trong lòng nên không để ý gì ánh mắt của xung quanh.Cảm giác được Mạnh Lạc vẫn còn run lên nhẹ nhẹ, Thượng Hy thở dài vuốt lưng cô an ủi:

"Được rồi, Lạc nhi con bình tĩnh lại đi."

Mạnh Lạc gật đầu không đáp, chuyện vừa rồi làm cô nhớ lại lúc cô còn ở Mạnh gia bị hành hạ đánh đập như thế nào, lại một lần nữa như lũ kéo về.Mạnh Lạc giữ chặt lấy áo Thượng Hy, lúc này Thượng Hy nhẹ nhàng lên tiếng:

"À con đến tìm chú có gì không?"

Mạnh Lạc lúc này mới nhớ ra việc tại sao cô tới đây, cô đưa túi cô mang đến nói:

"Con mang cho chú chút đồ ăn."

Thượng Hy thấy Mạnh Lạc bình thường rồi thì nhẹ nhàng thở ra nói:

"Vậy ăn chút đi chú chưa ăn trưa hơi đói."

Mạnh Lạc gật đầu lấy đồ ăn ra.Thượng Hy ngồi xuống bên cạnh Mạnh Lạc, nhìn cô bận rộn lấy đồ ăn ra, trên môi Thượng Hy nở ra nụ cười nhẹ ánh mắt nhìn cô đầy ôn nhu.Sau một hồi bận rộn thì Mạnh Lạc mỉm cười nhìn Thượng Hy,nói:

"Chú,xong rồi có thể ăn được rồi."

Thượng Hy không vội chỉ nhẹ nhàng xoa đầu cô,ân cần hỏi:

"Lúc này có đau không?"

Tự nhiên thấy Thượng Hy xoa đầu mình thì Mạnh Lạc ngượng ngùng,nói:

"Dạ...con không sao."

Thượng Hy vẫn nhẹ giọng trách Mạnh Lạc:

"Sao lúc đó, con không phản kháng lại.Để cô ta nắm tóc như thế."

Mạnh Lạc nghe vậy cúi đầu xuống, không nói gì.Vì cô biết chú không muốn cô bị uất ức, nên sẽ không để yên cho cô gái kia.Thượng Hy cũng không ép buộc cô, lặng lẽ nhìn cô.Anh thích lặng lẽ nhìn cô như thế này, Mạnh Lạc cảm giác Thượng Hy không nói gì thì ngước lên nhìn, thì bắt gặp ánh mắt của anh.Mạnh Lạc lúng túng:

"Chú...a ăn thôi ạ...đồ ăn nguội hết rồi."

Thượng Hy cười như không,nói:

"Được rồi,ăn thôi."

Mạnh Lạc máy móc gạt đầu.Mạnh Lạc vừa ăn vừa nhìn Thượng Hy,cô nghĩ:

"Con sẽ nhớ thật kĩ những lúc bên cạnh chú."

Sau khi ăn xong Mạnh Lạc nói:

"Chú làm việc đi nhá. Con quay về đây."

Thượng Hy nhìn cô rồi đứng lên:

"Chú đưa con về.Công việc chiều nay không có gì quan trọng."

Mạnh Lạc vội vàng lắc đầu, nói:

"Không cần đâu ạ.Con tự về được."

Thượng Hy nghiêm giọng nói:

"Lúc này xảy ra chuyện, con nghĩ chú yên tâm cho con đi một mình sao."

Mạnh Lạc cúi đầu lí nhí:

"Nhưng công việc của chú thì sao?Con không muốn chú đã bận, mà còn phải lo cho con."

Thượng Hy nghe cô nói vậy, liền nhẹ giọng nói:

"Không sao,chả phải chú đã nói hôm nay công việc không nhiều."

Mạnh Lạc không nói gì,chỉ cúi đầu xuống không đáp.Thượng Hy gọi điện cho thư ký Lam:

" Công việc chiều nay hủy hết, dời ngày khác cho tôi.Gọi tài xế đến đón tôi."

Đầu dây bên kia thư ký Lam rất thắc mắc, tại sao sếp hôm nay lại về lúc này, nhưng cô cũng không hỏi chỉ đáp:

"Vâng,tổng giám đốc."

Rồi Thượng Hy đứng lên,lấy áo vest khoác vào,ung dung đi ra chỗ Mạnh Lạc kéo cô vào trong lòng,nói:

"Chúng ta đi về."

Mạnh Lạc bị kéo vào trong lòng Thượng Hy thì lại lúng túng,nói:

"Vâng."

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Bị Thượng Hy kéo ra ngoài, Mạnh Lạc không quen khi nhiều người nhìn như vậy. Nên đã trốn vào trong vòng tay của Thượng Hy, thấy Mạnh Lạc chui sâu vào trong lòng mình thì bên môi Thượng Hy nở nụ cười nhạt. Lên xe Thượng Hy hỏi:

"Con muốn đi đâu không hay về thẳng?"

Mạnh Lạc bước lên xe, lắc đầu:

"Dạ thôi. Con hơi mệt muốn về nghỉ ạ."

Thượng Hy gật đầu:

"Được rồi về nhà."

Lên xe Mạnh Lạc nhắm mắt lại, Thượng Hy thì nghĩ Mạnh Lạc mệt nên kêu tài xế đi nhanh lên. Nhưng Mạnh Lạc thì muốn tránh đi Thượng Hy, cô sợ phải đối mặt với Thượng Hy. Lúc sáng khi Thượng Hy ôm cô vào lòng, Mạnh Lạc không kiềm chế được mà run lên. Cô dám đối mặt với Thượng Hy nên cô chỉ có thể tìm cách trốn tránh anh. Cứ như thế, mãi cho đến khi Mạnh Lạc hỏi:

"Chú Hy."

Thượng Hy nhẹ đáp:

"Sao con?"

Mạnh Lạc rụt rè nói:

"Chú cho con đi học ở trường lại được không?"

Nghe thấy Mạnh Lạc xin, Thượng Hy lắc đầu:

"Không là không. Từ giờ về sau chú không muốn nhắc lại vấn đề này một lần nào nữa."

Nhận ra Thượng Hy đã giận, Mạnh Lạc rụt rè gật đầu:

"Vâng...con nhớ rồi."

Thượng Hy ôm kéo cô vào lòng, anh cúi xuống chớp mũi chạm vào tóc cô, thì thầm:

"Chú không muốn con chịu uất ức. Con là bảo bối của chú tại sao lại phải để người khác khi dễ con."

Mạnh Lạc run lên, mỗi lần bên cạnh anh gần như thế này thì cô vẫn không kiềm chế được mà run lên. Thượng Hy cảm nhận được cơ thể nhỏ bé trong ngực mình đang run lên, sau đó anh kéo cô nằm hẳn trong lòng mình. Mạnh Lạc thì muốn ngồi dậy nhưng không thể nào ngồi dậy được, chỉ có thể chống đôi tay nhỏ lên trước ngực Thượng Hy để giữ khoảng cách mà thôi. Thượng Hy không về nhà vội anh nói với tài xế:

"Đến quán kem."

Tài xế "ạ" một tiếng, rồi bé lái đi về hướng trung tâm thành phố. Mạnh Lạc nghe vậy lắc đầu, nói:

"Thôi chú, không cần đâu."

Thượng Hy xoa đầu cô cười như không, nói:

"Cũng lâu rồi chú chưa đưa con đi chơi. Hôm nay chú đưa đi. Con không muốn đi với chú sao?"

Mạnh Lạc cúi đầu xuống không dám lên tiếng, cô nào dám nói với Thượng Hy là cô không dám đối mặt với anh, cô sợ mình sẽ sa ngã vào trong ánh mắt ôn nhu của anh. Cúi xuống thì cô nhìn thấy vòng tay của Thượng Hy đang ôm lấy cô, Mạnh Lạc từng muốn ở mãi trong vòng tay đó không rời. Cô muốn được anh bảo vệ che chở, nhưng rồi cô nhận ra là không phải cô muốn là được, nếu bây giờ cô nói ra tình cảm của mình dành cho anh thì chắc chắn anh

sẽ chán ghét cô. Mạnh Lạc rất sợ Thượng Hy chán ghét rồi bỏ rơi cô cho nên cô đang dè dặt giữ nguyên hiện trạng giữa cô và anh. Nhưng ngàn vạn lần Mạnh Lạc cũng không nghĩ đến rằng vì không muốn Mạnh Lạc tiếp xúc với bất cứ ai dù trai hay gái, nên Thượng Hy mới bày ra một cái cớ rồi ép cô ở nhà. Thượng Hy chỉ muốn giấu Mạnh Lạc dưới đôi cánh của mình không cho ai có thể nhìn thấy cô xinh đẹp như thế nào. Thượng Hy không biết có phải là anh đã động lòng với cô không? Nhưng anh đã nhìn cô lớn lên mười năm nay rồi, chỉ còn ba năm nữa là cô tròn 18 tuổi và cô sẽ trưởng thành, Thượng Hy muốn thay ba mẹ cô nhìn cô lớn lên... Hai người hai suy nghĩ nhưng cùng chung là đều nghĩ về người bên cạnh mình.

Khi đến quán kem, Mạnh Lạc cứ nghĩ như mọi khi là chỉ mình cô xuống mà thôi. Nhưng không ngờ Thượng Hy cũng buồn xuống cùng, cô ngơ ngác hỏi:

"Ồ chú cũng vào sao?"

Thượng Hy gật đầu:

"Con không thích sao?"

Mạnh Lạc lắc đầu:

"Dạ không có."

Dáng người của Thượng Hy thật sự rất nổi bật, anh chỉ vừa bước xuống xe thôi mọi người xung quanh đã nhìn anh không ngừng. Mạnh Lạc xuống sau nhìn cảnh này rồi nhìn lại Thượng Hy lắc đầu nói:

"Chú đi đâu cũng gây ấn tượng mạnh với phái nữ."

Thượng Hy mỉm cười với cô, nói:

"Thế có ấn tượng với con không?"

Tim Mạnh Lạc đập mạnh một cái, nhưng cô vẫn cố bình thường đáp:

"Con nhìn chú mười năm rồi. Nên có thể con đã miễn dịch rồi."

Thượng Hy sâu xa nhìn cô không nói gì. Thấy Thượng Hy cứ nhìn mình Mạnh Lạc ngại ngùng chạy vào trong, còn Thượng Hy cứ ung dung đi sau.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11

Sau khi dẫn Mạnh Lạc đi ăn kem xong, Thượng Hy chở cô về biệt thự Thượng gia và anh cũng không có ý định quay lại công ty nên cũng trở về biệt thự luôn. Ngồi trên xe nhìn Mạnh Lạc cứ thấp thỏm không yên, Thượng Hy vuốt tóc cô hỏi:

"Con có chuyện gì muốn nói với chú?"

Mạnh Lạc rụt rè nhìn Thượng Hy, lí nhí nói:

"Chú, con muốn đến trường."

Thượng Hy nghe vậy liền lạnh lùng lên tiếng:

"Không. Và đừng bao giờ nhắc lại chuyện này với chú."

Mạnh Lạc vẫn không bỏ, cô nắm lấy tay Thượng Hy và nhìn anh với con mắt sáng của mình:

"Chú, con xin người. Cho con quay lại trường học đi."

Thượng Hy biết cô sẽ dùng cách này, nên anh nắm mắt lại. Vì nếu cứ nhìn đôi mắt ấy, anh sẽ siêu lòng mà cho cô quay lại trường học mất. Nghĩ đến bảo bối của anh nâng niu mười năm qua, lại bị người khác chà đạp Thượng Hy anh thật không thể nuốt nổi con tức này. Những người từng đánh Mạnh Lạc hãy đợi đi, sẽ có ngày anh sẽ trả lại tất cả không thiếu một ai.

Mạnh Lạc nhìn thấy Thượng Hy nhắm mắt lại thì cô cúi đầu xuống, cô chỉ biết cách này thôi. Nếu như trước kia cô sẽ sẵn sàng dùng đủ cách nũng nịu anh để được đến trường. Nhưng bây giờ, cô thật không làm được, đến đối mặt với anh cô nhiều khi còn không dám nói gì đến nũng nịu với anh. Đột nhiên, bên

hông cô truyền đến một sức mạnh của ai đó kéo cô lại. Vài giây sau, cô nằm gọn trong lòng Thượng Hy, cảm anh tựa vào đầu cô, trên đỉnh đầu vang lên tiếng nói của anh:

"Lạc nhi, chú không muốn bắt con ở nhà. Nhưng con đến trường cho họ bắt nạt thì chú không đồng ý. Cho nên hãy ngoan ngoãn ở nhà học, năm sau chú cho con ra nước ngoài học tập."

Mạnh Lạc liếc mắg lắ đầu, cô khắ trương nói:

"Không ra nước ngoài tón kém lắ. Mà con sợ con không theo đượ, chú để con học ở trường cũ đi chú."

Có trời mới biết, nếu ra nước ngoài học thì cô càng phải dựa vào Thượng Hy hơn, vì suốt thời gian qua cô đượ anh bảo vệ như thế nào. Thà cô cứ học ở trường cũ, ở kí túc xá đó tránh mặt Thượng Hy còn tốt hơn là ra nước ngoài với anh. Nhưng ông trời không thương cô, Thượng Hy nghe vậy liền siết chặt cô vào lòng hơn, nói:

"Chú đã xem bảng điểm của con, đủ điều kiện để đi du học. Sang bên đó sẽ tốt hơn là trong nước."

Mạnh Lạc nghe vậy cố gắng thoát khỏi vòng tay Thượng Hy, cô gắ lên:

"Tại sao không bao giờ chú nghe tâm tư của con cơ chứ. Con không muốn ra nữa, con muốn ở trong nước học cơ. Hix"

Nói xong nước mắt cô cứ thế tuôn ra, mỗi lần nhìn thấy Mạnh Lạc khóc là tay chân Thượng Hy cứ cuống cả lên, anh vội lau nước mắt cho cô, dỗ dành cô:

"Đượ rồi, đượ rồi, con không muốn đi. Đượ nghe Lạc nhi không đi. Con đừng khóc nín đi nào."

Mạnh Lạc vẫn thút thít, Thượng Hy vẫn bên cạnh lau nước mắt cho cô. Một lúc sau, Mạnh Lạc nín hắ không khóc nữa, bây giờ tâm tình của Thượng Hy mới thả lỏng ra cuối cùng Mạnh Lạc mới ngừng khóc. Tài xế lên tiếng:

"Thưa ông chủ, đã đến nơi."

Mạnh Lạc hờn dỗi bước xuống xe, mặc kệ Thượng Hy có giận dữ hay không. Nhìn Mạnh Lạc giận dỗi bước xuống xe, Thượng Hy cười nhẹ cũng bước xuống xe, A Tu - thân cận của Thượng Hy đứng ngoài nhìn thấy vậy liền lên tiếng:

"Thưa ông chủ, mạn phép cho tôi có chút ý kiến cá nhân của mình đượ không?"

Thượng Hy vẫn nhìn theo hướng Mạnh Lạc đi, khẽ gắ đầu:

"Cứ nói?"

A Tu cung kính:

"Theo tôi thấy Mạnh tiểu thư đượ ông chủ chiều chuộng quá. Mà cô ấy có vẻ không sợ ngài nữa rồi?"

Thượng Hy cười nhạt lắ đầu:

"Tôi lại thấy, con bé như thế này mới đúng với tính cách của nó. A Tu, cậu quên rằng năm nay con bé mới sang tuổi 16, giận hờn hay cáu kỉnh mới đúng lứa tuổi của nó."

A Tu nghe vậy vẫn cung kính:

"Tôi kiến thức hạn hẹp. Mong ông chủ bỏ qua."

Thượng Hy vỗ vai A Tu:

"Đượ rồi, vào thôi."

A Tu "ạ" một tiếng rồi cùng Thượng Hy bước vào.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* đượ tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Sau khi vào nhà,Mạnh Lạc thấy Tư Hàng đứng ở bên cạnh ghế sofa cô liền chạy lại:

"A Hàng anh về rồi sao?"

Tư Hàng thấy Mạnh Lạc chạy lại liền mỉm cười:

"Lạc nhi,anh về rồi."

Mạnh Lạc vui vẻ ôm cổ Tư Hàng cô,nũng nịu:

"Lạc nhi nhớ anh."

Tư Hàng đỡ thân hình nhỏ bé trong lòng:

"Ở nhà có ngoan không? "

Mạnh Lạc buông Tư Hàng ra,gật đầu như gà mổ thóc:

"Ng ngoan nha,Lạc nhi ở nhà ngoan lắm.Nên anh có quà cho Lạc nhi không?"

Tư Hàng xoa đầu cô nói:

"Có quà chứ.Lát anh sẽ đưa cho em."

Mạnh Lạc hớn hơ:

"Được,vậy em lên phòng trước lát gặp lại anh."

Tư Hàng gật đầu,cô chạy lên phòng còn Tư Hàng ở dưới thì dăm chiêu nhìn theo.Tư Hàng làm cấp dưới của Thượng Hy đã hơn mười năm cũng là người nhìn cô lớn lên mười năm qua.Có thể xem sau Thượng Hy, thì anh chính là người thứ hai quan trọng với cô.Nhưng anh lại xem cô là người quan trọng nhất của mình,Tư Hàng biết anh và cô là hai thế giới khác nhau.Nên anh đã chôn cất tình cảm của mình vào trong chỉ cần Mạnh Lạc vui vẻ là được.

"Về rồi à?"

Một giọng lạnh lùng cắt đứt dòng suy nghĩ của Tư Hàng.Nhìn Thượng Hy đi vào sau lưng là A Tu đang cố ra hiệu cho mình,Tư Hàng liền cung kính:

"Thượng tổng,công việc người giao tôi đã làm xong."

Thượng Hy gật đầu,đi lên tầng:

"Lên thư phòng trình bày cho tôi nghe."

A Tu đi sau đợi Tư Hàng:

"Em ra hiệu anh mấy lần anh cứ ngơ ra vậy."

Tư Hàng cười nhạt:

"Lúc đó hơi mất tập trung,Thượng tổng vào lâu chưa?"

A Tu nhìn lên trên,tiếp:

"Từ lúc Mạnh tiểu thư lên tầng."

Tư Hàng mỉm cười nhạt:

"Cũng không lâu lắm."

Trong phòng,Mạnh Lạc thay quần áo xong nằm ngả ra giường,cô cảm giác hôm nay Thượng Hy rất lạ,đưa cô về còn dẫn cô đi ăn?Không phải mọi ngày anh có thể để tài xế đưa cô về sao?Trên mặt cô vẫn còn mùi hương của anh,ngửi thấy nó cô không thể kìm hãm được mà run lên.Cái mùi hương như in trong tâm trí cô,cô yêu nhất cái mùi này,không quá hắc mà không quá nhạt.Cô nằm trên giường một lúc rồi ngủ quên khi nào không hay.

Thượng Hy bước vào phòng ngủ của Mạnh Lạc,thấy cô nằm trên đó mắt nhắm lại hơi thở đều đặn chắc cô đã ngủ.Ngồi nhẹ xuống mép giường,kéo cao chăn lên cho cô,nhìn khuôn mặt của cô khi ngủ vài sợi tóc tán loạn che đi một bên gò má của cô.Lúc này bước vào nhìn thấy cảnh cô và Tư Hàng nói chuyện với nhau,anh không hiểu sao mình lại cảm thấy tức giận,trước kia cũng vì lý do này mà anh đẩy Tư Hàng đi huấn luyện cho Mộ Vân trong nửa năm.Cứ nghĩ khi Tư Hàng về rồi thì cảnh tượng đó sẽ không xảy ra,nhưng không nó vẫn xảy ra.Thượng Hy anh thật sự là rất ghét Mạnh Lạc ở cùng chỗ với Tư Hàng vì lúc đó nhìn họ rất thân thiết,rất tình cảm.Mạnh Lạc chỉ có thể là bảo bối của anh,không được phép ai to tướng đến cô

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Tối hôm đó, Mạnh Lạc lững thững đi xuống nhà vì lúc nãy dì Lục lên gọi cô xuống ăn cơm. Xuống nhà thấy Thượng Hy đang ngồi ngoài phòng khách, anh đang xem báo cáo của Tư Hàng đưa cho. Mạnh Lạc cũng không làm phiền anh, chỉ đi vào bếp với dì Lục, cô nhẹ giọng hỏi

"Dì, A Hàng đâu rồi ạ?"

Dì Lục đang dọn bát đĩa ra, nghe vậy trả lời:

"Tư tiên sinh lúc nãy ra ngoài rồi. Cậu ấy có gửi quà cho con, dì để trên bàn kia."

Nghe vậy cô chạy ra bàn khách, Thượng Hy nhìn cô nhận quà của Tư Hàng mà mặt tươi tắn anh cảm thấy bức tức, chỉ là món quà có cần vui vậy hay không. Anh cũng có thể mua mà, Thượng Hy nhìn hộp quà như nhìn kẻ thù. Thượng Hy lập tức ngăn người ra, anh nghĩ:

"Tại sao mình lại tức giận vậy?"

Nhìn Mạnh Lạc vui vẻ khi nhận quà của Tư Hàng, Thượng Hy đứng dậy đi vào nhà ăn:

"Muộn rồi, con không định ăn tối à?"

Nghe giọng Thượng Hy như đang kìm nén lại, Mạnh Lạc cũng không hiểu mình đã chọc giận anh từ bao giờ. Cô nhớ nãy giờ cô chưa nói gì mà?

Mạnh Lạc ôm bộ sách Tư Hàng tặng cho cô lên phòng:

"Đợi con chút, con xuống liền."

Lúc cô xuống thì đồ ăn đã dọn ra chỉ còn đợi cô thôi, Mạnh Lạc nhanh chóng ngồi xuống ghế, cô xoa hai tay vào nhau:

"Chú đợi con làm gì. Dì Lục ơi, cơm đâu."

Thượng Hy nhìn cử chỉ trẻ con của cô thì con tức giận vô cớ lúc nãy cũng trôi xuống, anh lên tiếng:

"Dì Lục, Lạc nhi xuống rồi. Dì cũng ra ăn đi."

Trong bữa cơm, mọi chuyện rất bình thường, cho đến khi Thượng Hy lên tiếng:

"Chú đã thuê gia sư đến, bắt đầu từ ngày mai con ở nhà học là được."

Mạnh Lạc nghe thế hiểu là cô không thể lay động được anh liền ỉu xiu:

"Vâng."

Mạnh Lạc chọc chọc bát cơm, mặt mũi nhăn nhó, cô xụ mặt xuống không nói gì nữa. Thượng Hy thấy vậy nói:

"Sao, con không muốn như chú sắp xếp?"

Mạnh Lạc ở bên cạnh Thượng Hy lâu rồi, nên cô biết một tí tính cách của anh. Nếu Thượng Hy hỏi lại như vậy tức là chỉ cần bạn trả lời lệch lạc một tí là anh ấy sẽ nổi giận. Vì Thượng Hy theo chủ nghĩa hoàn hảo, dù công việc hay cá nhân anh cần sự hoàn hảo. Mạnh Lạc nhìn Thượng Hy, rụt rè lắc đầu:

"Dạ không ạ, cuối tuần chú cho con đến chơi với chị Như Ngọc nha."

Vì Thượng Hy không cho cô tiếp xúc với ai ngoài Từ Mạn, mà hôm qua cô ấy đi sang nước ngoài vì công chuyện gia đình mất rồi. Nên cô chỉ còn Như Ngọc để tâm sự, mà chị Như Ngọc cũng xem cô như em gái. Thượng Hy gật đầu:

"Được, cuối tuần chú dẫn con sang. Giờ thì ăn đi rồi lên nghỉ ngơi đi."

Thượng Hy vừa buông đũa xuống thì có điện thoại, là của Tư Hàng:

"Thượng tổng, không xong rồi! Lục tổng đang trên đường đến chỗ tập huấn."

Nghe vậy, Thượng Hy nhíu mày lại, ra lệnh:

"Dù như thế nào cũng không được để Tử Dạ gặp Mộ Vân. Nửa tiếng nữa tôi sẽ đến."

Tư Hàng nghe lệnh đáp:

"Vâng Thượng tổng, tôi sẽ đưa cô ấy né đi."

Cúi điện thoại xong, Thượng Hy đứng dậy bước đến hôn lên trán cô:

"Chú ra ngoài con và đi Lục ở nhà cẩn thận. Có gì gọi ngay cho chú."

Mạnh Lạc ngoan ngoãn gật đầu:

"Chú đi cẩn thận."

Thượng Hy đi nhanh ra ngoài, Mạnh Lạc thất thường nhìn theo hướng Thượng Hy đi. Đây là cảm giác gì?

Cô cũng không hiểu đây là cảm giác gì, cô chỉ biết là lúc nghe Thượng Hy nhắc đến tên Mộ Vân trong cô có gì đó thất lại. Đi Lục nhìn Mạnh Lạc như vậy, bà liền nắm nhẹ tay cô:

"Suy nghĩ kỹ đi con. Đừng để sau này hối hận."

Đi Lục nhìn ra Mạnh Lạc có chút gì đó với Thượng Hy, dù sao cô nhóc này cũng gần 16 tuổi rồi. Cái tuổi dễ rung động, và nếu bà nghĩ đúng thì cô đã rung động rồi.

Mạnh Lạc mỉm cười:

"Vâng, con phụ dì dọn dẹp nhà."

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14

Đêm hôm đó, cô đi ngủ từ sớm. Nhưng không tài nào ngủ được, cứ lăn qua lăn lại. Nhìn đồng hồ điểm 11h cô bắt đầu suy nghĩ:

"Chú Hy giờ đã về chưa? Nếu chưa thì giờ chú đang ở đâu?"

Hàng ngàn hàng vạn câu hỏi nảy ra trong đầu cô, không an tâm cô bước xuống nhà uống chút nước. Cô không mở đèn từ từ xuống, khi vừa mở tủ lạnh thì từ đằng sau có một lực mạnh kéo cô lại sau. Cô hoảng hốt chuẩn bị la lên, thì bên tai là giọng của Thượng Hy:

Đứng yên một lát, chú muốn ôm con."

Nghe tiếng của Thượng Hy, Mạnh Lạc thở phào nhẹ nhõm, cô lên tiếng rất khẽ:

"Sao giờ chú mới về."

Người đằng sau như ôm cô chặt hơn, lên tiếng:

"Vài việc đột xuất xảy ra nên về hơi muộn, sao con chưa ngủ?"

Nghe Thượng Hy hỏi vậy, nếu lúc đó có bật điện thì Thượng Hy sẽ nhìn thấy mặt cô đang đỏ lên:

"Hôm nay, ngủ nhiều quá giờ con không ngủ được."

Thượng Hy gật nhẹ đầu:

"Vậy lên ngắm trăng với chú chứ? Hôm nay trăng rất tròn."

Không để cô nói gì,Thượng Hy ôm cô lên trên ban công phòng anh.Lên đến nơi,Mạnh Lạc ngại ngần nói:

"Chú thả con ra đi."

Thượng Hy cười nhẹ:

"Được thôi."

Rồi anh buông Mạnh Lạc ra,anh đi ra cái ghế mây để bên góc của ban công ngồi xuống.Mạnh Lạc cũng ngồi ghế bên cạnh anh,cô hỏi:

"Hôm nay,tâm trạng của chú không ổn?"

Thượng Hy cười như có như không,đáp:

"Sao con lại nói vậy?"

Mạnh Lạc không nhìn anh nữa,cô nhìn bầu trời đầy sao,nói:

"Mỗi khi tâm trạng chú không ổn thì chú sẽ ôm con."

Thượng Hy bật cười:

"Con khá hiểu chú."

Mạnh Lạc mỉm cười:

"Chỉ là thói quen để ý ả."

Thượng Hy xoa đầu cô:

"Sau này,khi con yêu ai con cũng sẽ để ý như vậy?"

Nghe hỏi vậy,mặt Mạnh Lạc khẽ biến sắc.Cô không trả lời,Thượng Hy cũng không ép,cả hai cứ lặng lẽ ngắm trăng không ai nói gì.Mỗi người chạy theo suy nghĩ riêng của mình.

Một lúc sau,Thượng Hy quay sang thì Mạnh Lạc đã ngủ từ bao giờ.Thượng Hy nhẹ bước đến bên cạnh cô,vén vài cọng tóc vuron trên mặt cô:

"Bé con đã lớn rồi."

Trong giọng của anh có chút không cam lòng,chút thờ dãi.

Thấy sương đã xuống,Thượng Hy ôm Mạnh Lạc vào nhà để tránh cho cô bị cảm.Đặt Mạnh Lạc lên giường,kéo chăn lên cho cô.Lúc này Mạnh Lạc như con mèo nhỏ vùi sâu mặt vào trong chăn,Thượng Hy bật cười.Cô nhóc này đã lớn rồi mà nhiều khi cư xử như trẻ con,làm anh muốn bảo vệ cô mãi.

Sáng hôm sau,Mạnh Lạc thức dậy thấy mình đã nằm trong phòng,cô nhớ hôm qua ra ban công ngắm trăng với Thượng Hy,sao bây giờ lại nằm trong phòng?Không lẽ Thượng Hy ôm cô vào nhà?Sao anh không gọi cô dậy?Cô vừa suy nghĩ vừa đi vào nhà vệ sinh,xuống nhà cô thấy dì Lục đang loay hoay trong bếp.Cô chạy vào:

"Dì,con dậy rồi."

Dì Lục gật đầu:

"Ngồi đó đi đi mang bữa sáng cho con."

Mạnh Lạc ngồi xuống,nháo nhác nhìn quanh rồi hỏi:

"Chú Hy đâu ả?"

Dì Lục mang đồ ăn cho Mạnh Lạc nói:

"Cậu chủ đi từ sớm rồi.Cậu chủ bảo dì đừng đánh thức con để con ngủ."

Mạnh Lạc ỉu xiu gật đầu:

"Vâng."

Sau khi ăn xong,cô lững thững đi lên tầng đồ ụp người lên giường.Từ giờ cô sẽ là con heo con, ăn xong rồi ngủ khi giáo viên đến thì học.

Nhìn màn hình điện thoại,vài bữa nữa là sinh nhật lần thứ 16 của cô rồi.Không biết có ai nhớ không?Hay cũng chỉ có mình cô nhớ đến?

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Màn đêm buông xuống,bao trùm khắp nơi,cả ngôi biệt thự của Thượng gia.Mạnh Lạc đang đứng trước gương thử váy áo,để ngày mai cô thật xinh đẹp rồi còn cùng Thượng Hy đón sinh nhật thứ 16 của mình.Năm nay cô không muốn mời ai cả,chỉ muốn trôi qua sinh nhật lần thứ 16 của mình với Thượng Hy.

Mạnh Lạc bước từ trong phòng thay ra với một bộ váy áo cúp ngực không dây màu đen trắng,làm nổi bật làn da trắng của cô.Dì Lục nhìn cô xuýt xoa:

"Lạc nhi,con thật xinh đẹp."

Mạnh Lạc ngại ngùng,nói:

"Dì cứ nói vậy,con ngại."

Rồi cô nhìn vào trong gương soi bên trong,Mạnh Lạc tự mỉm cười nghĩ:

"Cũng không tệ mà,chắc là ổn."

Đang ngắm nhìn mình thì cửa phòng có tiếng gõ cửa,dì Lục chạy ra mở cửa.Vừa mở cửa thấy Thượng Hy,bà liền cúi chào:

"Cậu chủ đã về."

Thượng Hy gật đầu bước vào,nhìn thấy Mạnh Lạc đang xoay tròn trước gương,anh mỉm cười:

"Đang thử quần áo cho ngày mai sao?"

Nghe tiếng nói,Mạnh Lạc quay lại thấy Thượng Hy đang đứng ở cửa nhìn cô,ánh mắt của anh đầy nét yêu chiều sủng nịnh.Mạnh Lạc cười ngọt ngào với anh:

"Vâng,chú thấy bộ này thế nào ạ?"

Thượng Hy bước vào,anh vẫn mỉm cười với,đi đến tủ quần áo của cô trong khi cô vẫn đang ngơ ngác không hiểu gì thì anh đưa cho cô một bộ váy công chúa màu hồng.Nhìn bộ váy cô nhăn nhó:

"Chú à,con thay đổi phong cách mặc đồ chút xíu thôi mà.Váy này cũng được mà."

Thượng Hy lắc đầu:

"Vào thay bộ này đi.Chú thấy con mặc như cũ đã rất đẹp rồi,không cần đổi kiểu."

Nhìn vẻ cương quyết của Thượng Hy,Mạnh Lạc không thể cãi được.Cô liền cầm bộ váy vào trong thay ra,Thượng Hy sao lại không thấy vẻ mặt không cam chịu của cô cơ chứ.Nhưng lúc này khi nhìn thấy Mạnh Lạc mặc bộ váy đó,anh thấy không ổn nên bắt buộc cô phải đổi lại.

Lần này,Thượng Hy gật đầu với cô:

"Ngày mai,nhớ mặc bộ này.Giờ thì nghỉ ngơi đi.Muộn rồi!"

Trước khi ra khỏi phòng,Thượng Hy không quên hôn lên trán Mạnh Lạc coi như là lời chúc ngủ ngon.Mạnh Lạc cũng không quên nói:

"Vâng,chú ngủ ngon."

Cả đêm hôm đó,Mạnh Lạc mãi mới ngủ được vì cô chờ đợi đến ngày mai.

Sáng hôm sau,khi Mạnh Lạc xuống nhà thì Thượng Hy đã đi ra ngoài từ sáng rồi.Cô ỉu xiu gật đầu,cô nghĩ:

"Không sao tôi nay,sẽ gặp chú mà."

Vì cô biết Thượng Hy không bao giờ thất hứa với cô,ngữ thế cô cũng an tâm trở lại.

Ánh chiều tà chiếu lên tòa cao ốc Thượng thị, trên văn phòng tổng giám đốc, Thượng Hy đang cố gắng xử lý nốt những công việc còn lại trong hôm nay để kịp về chúc mừng sinh nhật của Mạnh Lạc. Đang chuẩn bị về, điện thoại vang lên trên màn hình hiện lên chữ "Lãnh Phong". Thượng Hy nhú mào, bắt máy:

"Chuyện gì?"

"..."

"Được 10 phút nữa gặp nhau."

"..."

"Được "

Rồi anh cúp máy, đứng lên cầm áo khoác ra ngoài. Bước xuống dưới, A Tu đã đỗ xe tới trước mặt anh, Thượng Hy đi lên xe trong xe còn có Tư Hàng, cậu ta cung kính:

"Thượng tổng, Tiểu tổng bảo người đến khu luyện tập ạ."

Thượng Hy ngồi yên vị, đáp:

"Được, nhanh lên tôi nay tôi còn có cuộc hẹn."

A Tu và Tư Hàng biết cuộc hẹn hôm nay là gì, vì cuộc hẹn tối nay, mà cả tuần nay Thượng tổng đẩy nhanh tiến độ làm việc để rảnh ngày hôm nay. Như vậy đủ biết, Mạnh tiểu thư quan trọng như thế nào với Thượng tổng.

Đến nơi, Thượng Hy bước vào trong thấy Lãnh Phong và Mộ Vân đang ngồi đợi mình, anh nhàn nhạt lên tiếng:

"Chuyện gì vậy?"

Lãnh Phong vút tờ báo lên mặt bàn:

"Cậu xem đi."

Thượng Hy cầm tờ báo lên, trên dòng tít của báo là hàng chữ in đậm "Tổng tài Thượng thị đang tay trong tay người đẹp". Nhìn xuống hình ảnh, là lần Lục Từ Dạ đến bắt ngờ Thượng Hy phải làm vậy để tránh sự để ý của hân. Thật không ngờ lại ra như thế này, Thượng Hy quay lại nói với A Tu:

"Đẹp sạch tòa soạn này cho tôi. Thu hồi toàn bộ báo đã phát."

A Tu nhận lệnh:

"Vâng, Thượng tổng."

Lãnh Phong vỗ vai anh:

"Được rồi bình tĩnh nào, tôi giúp cậu làm xong rồi."

Thượng Hy lạnh mặt phân phó:

"A Tu đi làm việc tôi bảo cậu với Kính Minh (thân cận của Lãnh Phong). Còn Tư Hàng thời gian này cậu đảm bảo an toàn cho Mộ tiểu thư."

Nói xong Thượng Hy quay người đi:

"Tôi tự đến đây cũng được."

Lãnh Phong và Mộ Vân nhìn nhau rồi cũng không nói gì hết, A Tu và Tư Hàng theo lệnh của Thượng Hy làm việc.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16

Nhìn đồng hồ, Thượng Hy nhíu mày sắp đến giờ rồi sao? Anh chạy nhanh hơn vì sắp đến giờ hẹn với Mạnh Lạc rồi. Đến ngã tư, bất chợt có một chiếc xe lao tới ngược chiều với xe của Thượng Hy, lúc này do để ý đến điện thoại vì anh đang gọi cho A Tu để dặn một số vấn đề:

"Theo sát phía bên kia, bảo vệ an toàn cho tiểu Vân"

"..."

"Được tôi đợi tin cậu."

Tiếng còi xe vang lên, nghe tiếng động A Tu hỏi:

"Thượng tổng, người đang ngồi quốc lộ?"

Vẫn là giọng nhàn nhạt:

"Ừ, tôi trễ hẹn với Lạc nhi rồi."

Đúng lúc này, một lực mạnh đâm vào xe của Thượng Hy, A Tu nghe tiếng động liền hỏi:

"Thượng tổng, người còn ở đó không?"

Thượng Hy nặng nhọc lên tiếng:

"Tôi không sao, dù lát nữa có như thế nào thì đừng nói gì với Lạc nhi nghe chưa."

Rồi anh bị hất văng ra khỏi xe. Anh lại thất hứa với Mạnh Lạc mất rồi.

Lúc này ở nhà hàng, Mạnh Lạc ngồi đợi đã rất lâu rồi, cô cứ nhấp nhâm vì chưa thấy Thượng Hy đến. Đột nhiên cửa nhà hàng mở ra, Mạnh Lạc bật dậy mặt tươi tắn lên vì cô không muốn Thượng Hy thấy cô buồn. Nhưng cô lại nhanh ử rữ, vì người bước vào lại là Từ Hàng không phải Thượng Hy. Cô nhanh chóng hỏi:

"Chú Hy đâu Hàng ca?"

Nghe vậy, mặt Từ Hàng xẹt qua tia khác thường nhưng nhanh chóng trở lại bình thường. Cậu trả lời:

"Thượng tổng có việc đột xuất, nên anh đến thay người đến đón sinh nhật với em đây."

Mạnh Lạc ừ ừ:

"Vâng."

Từ Hàng yêu thương nhìn cô, lúc này Thượng tổng đã dặn dù như thế nào cũng không được nói với Mạnh Lạc, chuyện người bị tai nạn nếu không sinh nhật này sẽ không được trọn vẹn.

Trước cửa phòng cấp cứu, A Tu cùng Lãnh Phong và Mộ Vân đang đứng ngoài cửa đợi vì Thượng Hy đang phẫu thuật bên trong. Lãnh Phong nặng nề lên tiếng:

"Tại sao cậu ấy không cho Lạc nhi biết?"

A Tu lắc đầu:

"Tôi không rõ nữa, chỉ biết nếu chọn giữa sự an toàn của Mạnh tiểu thư và tính mạng Thượng tổng, Thì Thượng tổng sẽ chọn cái đằng trước."

Mộ Vân nhìn xa xăm:

"Có lẽ anh ấy đã phạm phải điều gì rồi."

Rồi cả ba im lặng chờ phẫu thuật hoàn thành.

Sau khi từ nhà hàng về, Từ Hàng hỏi Mạnh Lạc:

"Em muốn đi đâu nữa không?"

Mạnh Lạc lắc đầu:

"Dạ không, em muốn về nhà đợi chứ Hy."

Từ Hàng thở dài, vuốt nhẹ tóc cô:

"Chắc tới nay Thượng tổng sẽ không về được đâu."

Mạnh Lạc chỉ gật đầu không đáp, cô nhắm mắt lại ngăn cho nước mắt rơi. Không lẽ chú quên hôm trước đã hứa với nhau là cùng đón sinh nhật với cô sao? Sao chú lại không đến chứ?

Về đến biệt thự Thượng giá thì Mạnh Lạc đã ngủ từ bao giờ, trên khóe mắt cô còn vương giọt nước mắt. Từ Hàng ôm Mạnh Lạc vào nhà, dì Lục nghe tiếng động liền chạy ra:

"Tur tiên sinh, Lạc nhi sao lại ngủ quên thế này?"

Từ Hàng đỡ cô lên phòng, đáp:

"Cô ấy ngủ quên, dì lên dọn phòng cho cô ấy đi. Lát tôi có chuyện nói với dì."

Dì Lục chạy lên dọn dẹp qua, rồi phụ Từ Hàng đỡ cô lên giường nằm. Từ Hàng nói với dì Lục:

"Dì xuống nhà trước đi."

Dì Lục gật đầu rồi đi ra ngoài trước, Từ Hàng kéo cao chăn cho Mạnh Lạc, bất chợt nghe tiếng Mạnh Lạc mơ màng:

"Chú, sao người không đến chứ?"

Từ Hàng hôn nhẹ lên trán Mạnh Lạc, thì thầm:

"Xin lỗi em, vì muốn em không phải lo lắng."

Rồi Từ Hàng quay ra ngoài, xuống nhà thấy dì Lục đang đợi liền nhanh chóng lên tiếng:

"Dì chắc cũng biết chuyện của Thượng tổng rồi, nên dì hãy sắp xếp đừng để Lạc nhi biết. Thượng tổng đã dặn rồi."

Dì Lục gật đầu:

"Tôi đã biết. Tôi sẽ chăm sóc. Tur tiên sinh đừng lo."

Từ Hàng đứng lên đi ra ngoài:

"Tôi đến chỗ Thượng tổng đây. Dì ở nhà cẩn thận."

Dì Lục ra ngoài:

"Có gì về cậu chủ hãy thông báo cho tôi."

Từ Hàng gật đầu không đáp.

Lúc đến bệnh viện thì Thượng Hy đã qua cơn nguy kịch, đứng từ bên ngoài nhìn vào trong phòng bệnh Thượng Hy đang an ổn, Từ Hàng cất tiếng:

"Thượng tổng sao rồi?"

A Tu nhàn nhạt trả lời:

"Gãy chân trái và chấn thương bên trong. Cần tĩnh dưỡng ít nhất là hai tháng."

Từ Hàng gật đầu không đáp. A Tu lại hỏi:

"Mạnh tiểu thư sao rồi?"

Từ Hàng rút điều thuốc lá ra đưa một điếu cho A Tu, ngậm một điếu nhàn nhạt trả lời:

"Ổn rồi."

Cả hai im lặng không đáp.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Mở mắt ra, đập vào mắt Thượng Hy là màu trắng của bệnh viện, mùi sát trùng nồng nặc. Bất giác nhũn mày, anh không nhớ tại sao mình lại vào viện, chỉ nhớ là anh bị hất văng ra khỏi xe sau đó bất tỉnh. Đang miên man suy nghĩ, cửa phòng bệnh mở ra Mộ Vân và Tư Hàng bước vào, thấy Thượng Hy đã tỉnh thì cả hai thở phào nhẹ nhõm. Mộ Vân đặt túi đồ lên bàn, nói:

"Cuối cùng anh cũng chịu tỉnh."

Thượng Hy nhăn mày:

"Chịu tỉnh?"

Mộ Vân gật đầu:

"Anh ngủ ba ngày rồi đó."

Thượng Hy trầm ngâm, lúc này cửa phòng bệnh lại mở ra, bác sĩ bước vào:

"Thượng tổng, bây giờ ngài cảm giác thế nào?"

Thượng Hy khẽ cựa mình dậy, đáp:

"Không rõ nữa. Có tí mệt mỏi, choáng váng nữa."

Bác sĩ gật đầu:

"Ngài phải trong viện ít nhất là một tháng nữa. Để chúng tôi tiện theo dõi. Bây giờ ngài nghỉ ngơi đi, chúng tôi đi ra ngoài có gì ngài cứ gọi.""

Thượng Hy gật đầu không đáp, Tư Hàng liền nói:

"Tôi tiễn các vị."

Tư Hàng dẫn các bác sĩ ra ngoài, Thượng Hy hỏi Mộ Vân:

"Trong khi anh chưa tỉnh không có chuyện gì chứ?"

Mộ Vân kéo ghế ngồi trước mặt anh, lắc đầu đáp:

"Không có."

Thượng Hy ngáp ngừng hỏi:

"Vây..."

Mộ Vân biết anh hỏi gì, nói:

"Con bé không biết gì, chỉ biết anh phải đi công tác đột xuất."

Thượng Hy gật đầu nhắm mắt lại, trước khi ra ngoài Mộ Vân bỏ lại một câu, khiến người đang nhắm mắt phải mở to ra:

"Em nghĩ anh nên xem xét lại tại sao lại như vậy. Em nghĩ anh hiểu ý em."

Thượng Hy cười nhạt, sao anh lại không hiểu chứ, nghĩ đến Mạnh Lạc thì gương mặt của Thượng Hy ngưng trọng lại. Anh trầm nghĩ:

"Không biết con bé có giận hay không nữa?"

Tư Hàng bước vào, lên tiếng:

"Tôi đã hỏi kỹ bác sỹ,ngài có thể xuất viện trong một tuần nữa.Chỉ cần tinh đường đầy đủ là được."

Thượng Hy gật đầu:

"Được rồi cậu có thể về công ty rồi."

Tư Hàng gật đầu rồi lùi ra ngoài,Thượng Hy dựa vào thành giường nhìn đồng tài liệu nghĩ:

"Ba ngày không động đến là đồn thành một đồn."

Bên này Thượng Hy lo công việc bị dồn lại,còn bên kia Mạnh Lạc thơ thẩn đếm từng ngày,cô đếm đủ ba ngày rồi Thượng Hy không liên lạc gì với cô.Có chút gì đó thất vọng,có chút gì hụt hẫng.Nếu là trước kia dù bận như thế nào,Thượng Hy vẫn không quên liên lạc với cô để cô an tâm.Nhưng lần này,đã ba ngày rồi Thượng Hy vẫn không liên lạc cho cô,mấy hôm nay Mạnh Lạc ngủ cũng không ngon chỉ gặp ác mộng thôi.Những lúc đó,cô chỉ muốn nhào vào lòng Thượng Hy để anh an ủi.

Đang thiu thiu ngủ,bỗng nhiên điện thoại của Mạnh Lạc vang lên.Cô giật mình tỉnh dậy,nhìn số điện thoại là của Thượng Hy nhìn lên đồng hồ đã hơn 11h đêm rồi.Cô bắt máy:

"Chú Hy."

Đầu dây bên kia là giọng nói trầm ấm của Thượng Hy:

"Ừ chú đây.Con giờ còn chưa ngủ?"

Mạnh Lạc ngáp dài một cái,nói:

"Đang thiu thiu thì chú gọi."

Thượng Hy bật cười:

"Chú đánh thức con à?"

Mạnh Lạc lắc đầu đáp:

"Dạ không sao.Bao giờ chú về?"

Thượng Hy trầm ngâm:

"Nhanh nhất cũng hai tuần nữa.Sao nhớ chú à?"

Mạnh Lạc lạnh lẽo đáp:

"Con nhớ quà sinh nhật của chú à."

Thượng Hy bật cười:

"Ha ha! Không nhớ chú chứ gì."

Mạnh Lạc nhàn nhạt đáp:

"Chú nghĩ xem,con nhớ chú không?"

Thượng Hy đáp:

"Được mai chú sẽ nghĩ xem,còn bây giờ con ngủ đi."

Mạnh Lạc hờ hững đáp:

"Vâng,chú ngủ ngon."

Rồi cô tắt máy,sau khi nói chuyện với Thượng Hy xong cô ngủ rất ngon.Còn Thượng Hy thì vẫn đắm chiêu suy nghĩ,lúc đó Tư Hàng bước vào:

"Thượng tổng."

Thượng Hy không nhìn y,chi lên tiếng:

"Mai cậu bảo bác sỹ đẩy nhanh trị liệu chân cho tôi."

Tư Hàng khá bất ngờ, nhưng không hỏi lại chỉ gật đầu đáp:

"Vâng."

Thượng Hy tiếp lời:

"Cậu về nghỉ đi."

Tư Hàng lùi ra ngoài, còn một mình Thượng Hy trong phòng anh bắt đầu suy nghĩ một số việc đã vượt qua tầm kiểm soát của mình. Cảm điện thoại lên Thượng Hy gọi cho một người:

"Chính Từ, điều tra hộ mình việc mình bị tai nạn."

"..."

"Được đợi tin cậu."

Gọi điện thoại xong, Thượng Hy cười nhạt:

"Chỉ có mấy người các người mà làm khó được tôi sao?"

~ còn tiếp ~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18

Trong khi mọi người đã yên giấc thì tại ven thành phố, nơi có một đám người tụ tập lại với nhau. Cả đám nhìn rất đồ con, vì uống khá nhiều nên họ cũng ngà ngà say. Một tên lè nhè lên tiếng:

"Cái tên Thượng Hy đó sống thật dai, mãi không chết. Lăn vào vòng mà chỉ bị thương."

Nghe vậy tất cả cùng hùa theo:

"Sống dai thật."

"Hắn mà chết rồi thì sẽ không ai cản đường đại ca nữa."

"Mạng hắn thật lớn."

"..."

Đang xôn xao, thì có tiếng động cơ vang lên từ xa. Tất cả dừng lại mọi hoạt động của mình, ba chiếc mô tô phân khối lớn dừng lại. Từ trên xe sáu con người bước xuống, ngay lập tức tất cả cúi chào:

"Đại ca, đại tỷ, tứ đại hộ vệ."

Người đàn ông đứng đầu quét ánh mắt lạnh lùng qua tất cả, rồi hắn gật đầu:

"Cứ tiếp tục làm việc của mình."

Lại một tràng đồng thanh:

"Vâng đại ca."

Cái tên vừa lè nhè liền chạy bên cạnh người đàn ông kia, hắn kể công:

"Đại ca, hôm nay chút nữa là bọn em xử được tên Thượng Hy thay đại ca rồi."

Người đàn ông kia nghe vậy liền nhú mày hỏi:

"Chúng mày đã làm gì nó?"

Tên béo đó liền nhanh nhẩu đáp:

"Dạ, bọn em dựng cảnh gây tai nạn ạ. "

Hắn vừa dứt lời, thì bị người đàn ông đó đập cho một cước, hắn quát tất cả:

"Một lũ ngu xuẩn. "

Tên vừa bị đập run rẩy, tất cả những người bên dưới trừ cô gái đi cùng với người đàn ông đó và tứ hộ vệ ra, thì ai cũng run rẩy. Cô gái kia nhẹ nói:

"Anh hai à, mọi người cũng muốn xử lý hắn nhanh giúp anh hai thôi. "

Được cô chủ đỡ lời tất cả đều đồng loạt gật đầu lia lịa, người đàn ông đó liếc cô gái:

"Em đừng bao che cho việc lần này, cái gì ca có thể bỏ qua cho. Nhưng lần này thì không được. "

Cô gái đó ngồi xuống ghế, nhún vai:

"Cứ động đến hắn ta thì anh lại cứ như dẫm phải gai. "

Người đàn ông hừ lạnh, tuyên bố:

"Trong một tháng tới, không ai được manh động. Ai dám trái lời xử đúng theo tội phản bội tổ chức. "

Nghe xong ai cũng hít phải khí lạnh, đại ca thật tàn nhẫn mà.

Thượng Hy nằm viện đủ một tháng, không ai cho anh ra viện cả. Nên anh đành ngồi trên giường bệnh, để xử lý công việc của công ty. Tối tối anh lại gọi cho Mạnh Lạc, để cô không nghỉ ngơi. Đúng như anh nghĩ, cô vẫn nghĩ anh đang đi công tác, trong những lúc nói chuyện với nhau cô chưa hề nhắc đến lần anh thất hứa với cô hôm sinh nhật. Nhưng Thượng Hy biết cô rất buồn, cô chờ đợi cái sinh nhật này không biết bao lâu, anh tự hứa với bản thân sẽ nhanh hồi phục rồi tổ chức lại bữa tiệc khác cho cô.

Vì mọi ngày Thượng Hy sẽ tiêm thuốc an thần để ngủ. Nhưng hôm nay, anh không muốn tiêm thuốc nữa, sau khi xử lý công việc xong Thượng Hy nhắm mắt lại cố lẽ anh sẽ ngủ được. Thượng Hy nhắm mắt được một lát thì Tư Hàng trở lại, lúc cậu mở cửa ra thì thấy Thượng Hy đang nhủu mày rất sâu mặc dù mắt anh vẫn đang nhắm. Miệng thì lẩm bẩm:

"Lạc nhi... Lạc nhi... "

Thấy có gì đó không ổn, Tư Hàng lại vỗ nhẹ người anh:

"Thượng tổng.. "

Người đang mê man trên giường giật bắn dậy, nhìn xung quanh một hồi anh khản trương:

"Về biệt thự. "

Tư Hàng khó hiểu hỏi:

"Bây giờ? "

Thượng Hy đã khoác áo xong, gật đầu:

"Tôi về gặp Lạc nhi một chút rồi sẽ quay lại. "

Tư Hàng liền hiểu ý anh, tiến lại đỡ anh:

"Tôi đỡ ngài. "

Thượng Hy không nghĩ nhiều, anh chỉ mong nhanh chóng gặp cô mà thôi. Chỉ một lúc sau đã về đến biệt thự, di Lạc đang đứng trước cửa đợi vì khi vừa ra cổng Tư Hàng đã gọi về cho bà. Nhìn Thượng Hy xuống xe, bà chạy lại cung kính chào anh một tiếng:

"Cậu chủ. "

Thượng Hy gật đầu:

"Lạc nhi vẫn ổn chứ? "

Di Lạc gật đầu:

"Con bé không biết cậu bị thương, giờ này thì con bé ngủ rồi ạ. "

Thượng Hy từ từ tiến lên tầng:

"Tôi muốn thăm con bé. "

Bước vào phòng của Mạnh Lạc, cô thật sự đã ngủ cả người vùi vào trong chăn chỉ chừa cái đầu nhỏ ra ngoài. Thượng Hy ra hiệu cho Tư Hàng ra ngoài, còn bản thân thì từ từ đi đến mặc dù có chút khó khăn. Ngồi xuống nhìn người mà cả một thời gian qua, anh chưa gặp có vẻ cô gầy đi.

Đang suy tư 1, thì có âm thanh nhỏ từ người nằm trên giường:

"Chú Hy... "

Anh mỉm cười vuốt nhẹ tóc cô:

"Chú đây."

Ngồi thêm một lúc, Tư Hàng bước vào nhỏ giọng:

"Thượng tổng. "

Thượng Hy gật đầu:

"Đỡ tôi về viện. "

Tư Hàng từ khi đến đây đến lúc đi, mắt vẫn chú ý đến người nằm trên giường. Khi xuống nhà, Thượng Hy dặn di Lạc:

"Chăm sóc con bé kỹ một chút. "

Di Lạc gật đầu, đưa ít đồ ăn cho Tư Hàng:

"Tôi làm chút đồ tắm bỏ cho cậu chủ, tiên sinh cầm đi cho cậu chủ giúp tôi. "

Tư Hàng nhận lấy:

"Được, chúng tôi đi đây. "

Rồi cả hai đi về bệnh viện.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Thời gian dần trôi qua, cũng tròn một tháng sau khi Thượng Hy bị tai nạn và hôm nay cũng là ngày anh xuất viện. Không ồn ào không kẻ đón người đưa, hôm nay cũng vẫn yên lặng như hôm anh vào viện. Vì thân phận, vì không muốn để Mạnh Lạc biết rồi cô phải lo lắng nên Thượng Hy đã cho người phong tỏa tin tức. Tối hôm qua, Thượng Hy đã báo với Mạnh Lạc rằng hôm nay anh về, cô rất vui còn nói là cô đã học được vài món ăn hôm nay sẽ làm cho anh ăn.

Thượng Hy không nghĩ nhiều lập tức cho xe về biệt thự Thượng gia, bây giờ thì anh có thể gặp cô hẳn hoi rồi không như trước nửa nửa đêm nửa hôm mò về.

Về đến nơi, Thượng Hy bước xuống xe hít nhẹ một hơi rồi từ từ bước vào. Vừa bước vào vài bước, anh nhìn thấy cái đầu nhỏ vừa ngó ra nhìn thấy anh rồi một cái bóng nhỏ lao nhanh ra ôm anh:

"Chú Hy... "

Anh ôm lấy người đang nhào vào lòng mình, anh xoa đầu cô:

"Chú đây. "

Mạnh Lạc ngược lên nhìn anh:

"Cuối cùng chú cũng về rồi. "

Thượng Hy gật đầu:

"Ừ chú về rồi, sao nhớ chú à? "

Cô gật đầu, vòng tay ôm Thượng Hy chặt hơn:

"Con nhớ chú. "

Có trời mới biết, một tháng qua cô nhớ anh như thế nào. Ngày nào cô cũng ngồi đếm thời gian, mong có thể gặp anh. Nhưng gặp anh rồi, cô lại ngập ngừng chỉ có thể nói câu nhớ. Thượng Hy không để ý đến biến hóa trên gương mặt cô, anh đang ôm lấy thân hình bé nhỏ của cô. Anh cũng không hơn cô là bao, thật sự rất nhớ cô, từ hôm bắt ngờ về biệt thự vào lần trước nhìn thấy cô gọi mình, Thượng Hy chỉ mong mau về gặp cô. Giọng của dì Lục vang lên cắt ngang hai người:

"Cậu chủ đã về, hai người vào nhà đi tôi dọn cơm xong rồi. "

Mạnh Lạc cười hi hi, kéo tay anh vào nhà:

"Chú vào nhà đi, hôm nay con có làm vài món dưới sự trợ giúp của dì Lục đó. "

Thượng Hy mỉm cười:

"Được vào thôi. "

Rồi cả hai bước vào, người làm trong nhà nhìn thấy Thượng Hy đều cúi chào:

"Cậu chủ. "

Anh chỉ nhàn nhạt gật đầu, Mạnh Lạc thì phân phó:

"Được rồi, mọi người tiếp tục làm việc của mình đi. "

Ai cũng vui vẻ đi làm tiếp, Thượng Hy đi vào bếp nhìn đồ ăn trên bàn. Anh bất đắc dĩ quay lại hỏi Mạnh Lạc:

"Con giúp dì Lục hay dì Lục giúp con? "

Mạnh Lạc vui vẻ cười nói:

"Con rửa rau, dì Lục nấu. Đó dì giúp con nấu. "

Thượng Hy nghe cô nói xong, liền bật cười ha ha ngay cả Tư Hàng vừa bước vào nghe vậy cũng không nhịn được mà bật cười. Dì Lục bụng đồ ăn ra thấy vậy liền cũng vui vẻ, từ ngày cậu chủ vào viện mặc dù Lạc nhi không biết nhưng con bé chẳng vui vẻ gì chỉ suốt ngày ủ rũ thôi. Nhưng hôm nay, biết cậu chủ về con bé rất cao hứng lăng xăng vào bếp dù không giúp được gì nhưng vẫn rất vui. Bà đã sống ở Thượng gia rất lâu, nhưng có lẽ hôm nay là ngày vui vẻ nhất bà trải qua tại đây, dì Lục lên tiếng:

"Lạc nhi giúp tôi rất nhiều, thôi mọi người ngồi vào bàn đi. Đồ ăn nguội hết rồi. "

Mạnh Lạc hí hửng vào chỗ, Thượng Hy cũng ngồi xuống:

"Tư Hàng ngồi luôn đi. "

Tư Hàng trước sau như một cung kính:

"Vâng Thượng tông. "

Mạnh Lạc chun mũi:

"Đây có phải công ty đâu? Sao anh cứ phải cung kính vậy A Hàng. "

Tư Hàng cười như không cười ngồi xuống, đáp:

"Anh quen rồi. "

Di Lạc mang hết đồ ăn ra, đang chuẩn bị đi vào thì nghe được giọng Thượng Hy:

"Dì ngồi xuống ăn cùng đi, hôm nay không cần để ý. "

Di Lạc sững sờ hồi lâu, Mạnh Lạc chạy lại kéo tay bà:

"Dì à, vào ăn thôi con đói. "

Lúc này, bà mới sực tỉnh mỉm cười bước lại bàn ngồi xuống. Đầy đủ rồi mọi người bắt đầu ăn uống rất vui vẻ, Mạnh Lạc hôm nay đặc biệt cao hứng có kể đủ thứ chuyện cười cho mọi người nghe. Ăn xong Thượng Hy và Tư Hàng lên thư phòng xử lý công việc, Mạnh Lạc thì ra ngoài vườn hoa cô đang ngồi trên xích đu. Đang suy nghĩ thì có tiếng nói phát ra từ sau:

"Sao lại ngồi đây? "

Quay lại thì cô thấy di Lạc bước ra, cô cười nhẹ:

"Dì. "

Di Lạc ngồi xuống cạnh cô:

"Cậu chủ về sao con có vẻ không vui? "

Mạnh Lạc gối lên chân di Lạc, cô khẽ đáp:

"Con không biết chính bản thân con nữa. Lúc biết tin chú về con rất vui, nhưng đến khi gặp chú rồi thì con lại không biết nói gì cả. "

Di Lạc vuốt tóc cô:

"Đứa ngốc này, con muốn nói gì với cậu chủ thì nói? "

Cô khẽ lắc đầu:

"Đứng trước mặt chú là câu từ của con bay hết à! "

Di Lạc vỗ vai cô:

"Được rồi không nói, nhưng dì chưa bao giờ thấy cậu chủ như hôm nay. Rất thoải mái. "

Mạnh Lạc mỉm cười không nói gì, cô nhìn lên trời không nói gì.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

Trong thư phòng, Tư Hàng đứng một bên còn Thượng Hy thì đang nghe điện thoại đứng ở cửa sổ:

"Điều tra được gì chưa? "

"... "

"Thật chứ? "

"... "

"Cậu có mấy khi nghiêm túc đâu? "

"... "

"Được rồi, không làm phiền cậu và tiểu bạch thỏ nhà cậu nữa. "

"... "

"Tôi chẳng hứng thú với cô ấy, tôi thấy cô ấy lại rất hợp gu của cậu. "

"... "

"Được, tôi chờ tin cậu. "

Tắt điện thoại Thượng Hy nhìn xuống dưới sân, nơi Mạnh Lạc đang ngồi nói chuyện với di Lạc. Thượng Hy quay lại, nhìn Tư Hàng anh nhàn nhạt lên tiếng hỏi:

"Cậu có tình cảm với Lạc nhỉ? "

Nghe Thượng Hy hỏi vậy, Tư Hàng cứng đờ người vội đáp:

"Thưa Thượng tổng, tôi không dám. "

Đúng là Tư Hàng có tình cảm với Mạnh Lạc nhưng, hắn không dám thừa nhận với Thượng Hy. Hắn biết, điều khiến Thượng Hy quan tâm nhất không chỉ có Thượng thị - vì nó là một phần công sức của anh mà còn có Mạnh Lạc. Thượng Hy cũng có thể xem là người nhìn Mạnh Lạc lớn lên và cũng là người thân duy nhất trên đời này của Mạnh Lạc.

Ai cũng biết, Thượng Hy rất cưng chiều đứa cháu gái này. Không muốn cô chịu khổ khi đi học, anh đã mời thầy giỏi nhất về dạy cô tại nhà, nhiều khi chính anh dạy cô. Có thể thấy sự bảo vệ của Thượng Hy dành cho Mạnh Lạc lớn như thế nào, nên dù có thật sự thích Mạnh Lạc đi chăng nữa thì Tư Hàng cũng không dám nhận. Thượng Hy sao lại không nhận ra điều đó chứ, anh chỉ nhàn nhạt nói:

"Nếu sau này, tôi có làm sao thì cậu nhớ bảo vệ tốt cho con bé thay tôi. "

Tư Hàng nhận ra điều gì đó không đúng ở đây, liền lên tiếng:

"Thượng tổng, ngài... "

Thượng Hy cười nhạt, nhìn xa xăm:

"Rồi sẽ có lúc cậu hiểu ý tôi. "

Tư Hàng nghe vậy liền trầm mặc, chẳng lẽ có vấn đề gì xảy ra? Trong thư phòng, một mảng yên tĩnh Thượng Hy vẫn đứng tại cửa sổ còn Tư Hàng thì vẫn cung kính đứng trước bàn. Lúc này, máy fax đặt ở góc phòng "ting" một cái Tư Hàng đi đến nhận lấy hẳn khẽ nhíu mày. Thượng Hy vẫn bình thản, nói:

"Chính Từ gửi đến? "

Tư Hàng khôi phục hiện trạng ban đầu, đáp:

"Vâng là Mạc thiếu. "

Thượng Hy gật đầu:

"Cậu theo ý của Chính Từ, bảo cả A Tu và Kính Minh hỗ trợ. Tôi muốn lần này dẹp hết vật cản đường, được chứ? "

Tư Hàng nhìn sơ qua tờ giấy, đáp:

"Không thành vấn đề ạ, chỉ là phía Tiêu tổng... "

Thượng Hy ngắt lời:

"Chỗ Lãnh Phong, tôi sẽ nói với cậu ta. Cậu cứ làm việc tôi giao là được. "

Tư Hàng cất tờ giấy đi, trước sau như một cung kính:

"Vậy tôi xin phép đi trước. "

Thượng Hy không nói gì chỉ gật đầu, Tư Hàng lập tức lui ra ngoài. Ra đến ngoài sân thì Tư Hàng gặp Mạnh Lạc đang đi vào, cô vui vẻ:

"A Hàng. "

Tư Hàng nhìn thấy cô liền cười nhẹ:

"Giờ mới vào à? "

Cô tươi cười gật đầu:

"Vâng, tại di Lạc cứ bắt vào. "

Tư Hàng giúp cô chỉnh lại vạt áo, xoa đầu cô:

"Ừ sương xuống rồi, vào đi không lạnh. "

Cô tò mò nhìn:

"Anh phải ra ngoài? "

Tư Hàng gật đầu:

"Có việc gấp anh phải xử lý. "

Mạnh Lạc "à" một tiếng, cô tiếp lời:

"Vậy anh đi đi, cẩn thận. "

Rồi cô đi vào nhà, đang đi đến bậc cửa nghe giọng của Tư Hàng từ đằng sau:

"Nếu sau này, dù có chuyện gì xảy ra. Thì em hãy nhớ anh và Thượng tổng làm vậy cũng chỉ muốn tốt cho em. "

Cô chưa kịp hiểu gì thì bóng dáng Tư Hàng đã khuất sau hàng cây, Mạnh Lạc ôm thắc mắc đó đi vào nhà. Tư Hàng đứng ngoài nhìn cô đi vào nhà khẽ thở dài, hắn không biết ý của Thượng tổng là sẽ xảy ra chuyện gì nhưng hắn sẽ cố gắng bảo vệ Mạnh Lạc trong phạm vi mình có thể. Hắn xoay người đi, còn khá nhiều việc cần hắn xử lý.

Mạnh Lạc cứ thế ôm thắc mắc mà Tư Hàng để lại đi vào nhà, đi ngang thư phòng của Thượng Hy cô đâm xầm vào lồng ngực của ai đó. Ngược lên cô thấy Thượng Hy đang nhìn cô, anh hỏi:

"Đang suy nghĩ gì đó? "

Anh đang định ra ngoài tìm cô, thì thấy cô đi lên nhưng lại đang để tâm tình ở nơi nào rồi. Mạnh Lạc cũng chẳng giấu gì Thượng Hy, cô kể lại việc Tư Hàng nói ban nãy xong cô hỏi Thượng Hy:

"Chú, anh ấy nói vậy là sao? "

Thượng Hy gật gù, xoa đầu cô:

"Con cứ nhớ kỹ là được, sau này con sẽ hiểu. "

Mạnh Lạc nhăn mặt:

"Hết A Hàng giấu con, giờ đến chú? "

Thượng Hy cười lắc đầu:

"Chú chẳng giấu con gì hết. Chuyện này bây giờ chưa nói được, giờ thì về phòng ngủ đi. "

Rồi anh quay vào trong thư phòng, nhìn cánh cửa thư phòng đóng lại Mạnh Lạc thở dài cô bước về phòng mình.

~còn tiếp~

Bạn đang đọc truyện *Chú Người Thật Yêu Nghiệt* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.